

Právny odbor: Trestné právo

Predmet sporu: § 233/1a,b, 4a Tr.zák. a iné

4Tost/14/2021

9520100049

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zelenákovéj v trestnej veci obvineného JUDr. O. G. a spol., pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2021 v Bratislave, o sťažnostiach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených Ing. H. A., Ing. D. N., Ing. A. G. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. marca 2021, sp. zn. 3Tp/3/2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. marca 2021, sp. zn. 3Tp/3/2020 z r u š u j e vo vzťahu k obvinenému JUDr. O. G., nar. XX. D. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica v celom rozsahu a vo vzťahu k obvineným Ing. H. A., Ing. A. G., Ing. D. N., v časti týkajúcej sa predĺženia lehoty trvania väzby.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku p r e d l ť u j e lehotu trvania väzby u obvinených JUDr. O. G., Ing. H. A., Ing. A. G., Ing. D. N. do 1. septembra 2021 .

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným JUDr. O. G. n e u k l a d á .

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosti obvinených Ing. H. A., Ing. A. G., Ing. D. N. z a m i e t a.

Ostatné výroky rozhodnutia ostávajú nedotknuté.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj len „súd prvého stupňa" alebo „prvostupňový súd" alebo „špecializovaný trestný súd"), v trestnej veci proti obvinenému JUDr. O. G. a spol. o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor") na predĺženie lehoty trvania väzby, sp. zn. VII/3 GV 106/19/1000-689 z 1. marca 2021 a žiadostiach obvinených Ing. H. A. a Ing. A. G. o prepustenie z väzby na slobodu dňa 15. marca 2021 rozhodol tak, že

Podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku prepustil obvineného JUDr. O. G., nar. XX. D. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica z väzby na slobodu.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného Ing. H. A., nar. X. V. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku písomný sľub obvineného Ing. H. A. neprijal.

Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku ponuku peňažnej záruky za obvineného Ing. H. A. podanej jeho manželkou Ing. Mgr. H. A. neprijal.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Ing. H. A. neuložil.

. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného Ing. A. G., nar. XX. M. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Žilina o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku ponuku peňažnej záruky za obvineného Ing. A. G. podanú obvineným Ing. A. G. neprijal.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Ing. A. G. neuložil.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžil lehotu trvania väzby obvineným Ing. H. A., Ing. D. N., Ing. A. G., každému do 1. júla 2021.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Ing. D. N. neuložil.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 62/2020 Z. z. určil, že ustanovenie § 8 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 tohto zákona sa nepoužije a súčasne určil novú lehotu na podanie sťažnosti a to ihneď do zápisnice súdu.

Proti tomuto uzneseniu podali obvinení Ing. H. A., Ing. D. N., Ing. A. G. priamo do zápisnice o výsluchu (č. l. 767) sťažnosti, ktoré osobitnými podaniami, prostredníctvom svojich obhajcov, aj odôvodnili. Sťažnosť proti predmetnému uzneseniu podala aj prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP GP SR“ alebo „prokurátor“) v časti prepustenia obvineného JUDr. O. G. z väzby a taktiež aj proti nepredĺženiu lehoty trvania väzby do 1. novembra 2021, pričom uviedla, že sťažnosť zdôvodní písomne.

Prokurátor ÚŠP GP SR dňa 17. marca 2021 doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky písomne odôvodnenú sťažnosť proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021, sp. zn. 3Tp 3/2020.

Prokurátor sa s názorom sudcu pre prípravné konanie o tom, že v prípade obvineného JUDr. O. G. zanikol dôvod preventívnej väzby nestotožňuje. V danej súvislosti poukazuje na fakt, že k doterajším skutočnostiam odôvodňujúcim preventívnu väzbu, pristúpili ďalšie relevantné okolnosti, ktoré sú zrejmé z obsahu a záverov znaleckého posudku č. 61/2020 z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling. Tieto skutočnosti nielenže potvrdzujú samotnú dôvodnosť trestného stíhania menovaného, ale taktiež sú konkrétnou skutočnosťou, odôvodňujúcou obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Obsah a závery predmetného znaleckého posudku, podstatným spôsobom ozrejmuje práve charakter a povahu fungovania a vzájomných finančných vzťahov medzi subjektami G. spol. s r.o., A. s.r.o., a Advokátska kancelária U. s.r.o., ktoré v rozumnej rovine nasvedčujú uskutočňovaniu takých činností a aktivít zo strany obvineného JUDr. O. G., ktoré je možno v súčasnej dobe odôvodnene interpretovať ako konanie vykazujúce znaky legalizačného mechanizmu účelových prevodov finančných prostriedkov, ktoré mali pochádzať z (korupčnej) trestnej činnosti iných osôb. V tejto súvislosti prokurátor pripomína, že obvinený JUDr. O. G., figuroval práve v spoločnosti A. s.r.o., ktorej činnosť bola finančne prepojená so spoločnosťou Advokátska kancelária U. s.r.o. (JUDr. G.), medzi ktorými malo dochádzať k uvedeným vzájomným finančným transakciám. Podľa názoru prokurátora u obvineného JUDr. O. G. aj naďalej pretrváva odôvodnená obava z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti posilnená práve obsahom a závermi predmetného znaleckého posudku), ktorá je daná samotnou povahou a mechanizmom fungovania vzájomného

personálno-finančného prepojenia trestne stíhaných subjektov (fyzické a právnické osoby), ktoré vykazujú vysokú mieru sofistikovanosti.

Prokurátor preto nesúhlasí s argumentáciou sudcu pre prípravné konanie, že od ostatného rozhodovania o väzbe nedošlo k takým zmenám, ktoré by nasvedčovali posilneniu dôvodov preventívnej väzby.

Zároveň prokurátor uvádza, že ak existujú dôvody väzby u obvineného JUDr. O. G., potom sa aj na jeho osobu vzťahuje požiadavka predĺženia lehoty jej trvania v rovnakom rozsahu, ako je to u ostatných obvinených.

V ďalšej časti sťažnosti sa prokurátor vyjadruje k predĺženiu lehoty väzby v zmysle napadnutého uznesenia do 1. júla 2021 u obvinených Ing. A., Ing. G. a Ing. N.. Vo svojom návrhu (str. 16) prokurátor uviedol úkony, ktoré treba zo strany orgánov činných v trestnom konaní ešte vykonať. Uvedený okruh nie je možné považovať za neurčitý alebo vágny. Vymedzuje totiž základný rámec, ku ktorému sa má dokazovanie v danom prípade zamerať. Hoci nie sú jednotlivé osoby svedkov, ktorých bude potrebné vypočúť explicitne uvedené, tak aj napriek tomu je možné tieto osoby identifikovať práve z predmetu dokazovania. Ide teda o tie fyzické osoby, ktoré vystupovali v tých spoločnostiach, ktoré boli konštatované v znaleckom posudku, prevzatím záväzku ktorých došlo k ich zániku započítaním. Rovnako tak ide o fyzické osoby, ktoré môžu objasniť podstatné skutočnosti týkajúce sa (faktického) účelu, okolností a dôvodov vstupu spoločnosti Y. B., a.s. do spoločnosti V. B. spol. s r.o. z hľadiska vedenia taktiky vyšetrovania totiž nie je potrebné, a častokrát ani vhodné uvádzať potrebu realizácie konkrétnych procesných úkonov, aby nedošlo k ich možnému zmareniu. Zo strany vyšetrovateľa sú neustále a priebežne vykonávané jednotlivé procesné úkony tak, aby bola rešpektovaná zásada vymedzená v § 2 ods. 6 veta druhá Trestného poriadku, a teda nedochádzalo k priet'ahom alebo nečinnosti zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Na základe uvedených skutočností prokurátor považuje lehotu ustálenú sudcom pre prípravné konanie (1. júla 2021) za neprimerane krátku, ktorá nerešpektuje reálne potreby riadneho vykonania vyšetrovania a skončenia prípravného konania. Prokurátor záverom navrhol, aby senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3Tp/3/2020 z 15. marca 2021 v časti týkajúcej sa predĺženia lehoty trvania väzby u obvinených Ing. H. A., Ing. A. G. a Ing. D. N. do 1. júla 2021, a tiež v časti týkajúcej sa prepustenia obvineného JUDr. O. G. z väzby a súčasne, aby rozhodol, že u všetkých štyroch obvinených sa lehota trvania väzby predlžuje do 1. novembra 2021.

Obvinený Ing. D. N. prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. O. A. odôvodnil sťažnosť podaním zo 17. marca 2021. Poukázal na to, že návrh na predĺženie lehoty väzby z 2. marca 2021 sa vzťahuje na celkovo 6 (šiestich) obvinených (JUDr. G.; JUDr. G.; Ing. A., Mgr. G.; Ing. N.; Ing. G.), u ktorých bol v minulosti urobený ohľadom väzby prvý úkon viacerými sudcami, a to pri prvých 3 (troch) sudcom JUDr. Romanom Púchovským; pri v poradí štvrtom menovanom sudcom JUDr. Petrom Pulmanom a pri posledných 2 (dvoch) uvedených sudcom JUDr. Michalom Trubanom, ktorý bol vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci sp. zn. 4Tp/14/2020, pričom o

predchádzajúcim predĺžení lehoty väzby rozhodol dňa 12. februára 2021 pri týchto dvoch obvinených sudca JUDr. Ján Buvala. Vo vzťahu k jedinému obvinenému Mgr. O. G. (pozn. štvrtý v poradí) podal prokurátor ÚŠP GP SR v rámci spoločného návrhu na predĺženie lehoty väzby aj návrh na zmenu dôvodov väzby, keď žiadal rozšírenie o dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Jeden z obvinených (pozn. v poradí prvý) JUDr. H. G. zomrel počas výkonu väzby ešte v čase pred podaním návrhu prokurátora ÚŠP GP SR, konkrétne dňa 28. februára 2021. Dňa 25. februára 2021 vzniesol vyšetrovateľ pod ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 obvinenie pre ďalšie skutky v danej trestnej veci už obvinenému Mgr. O. G., pričom dňa 26. februára 2021 rozhodoval sudca pre prípravné konanie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, pričom prokurátor nenavrhol rozšírenie skutkového vymedzenia väzby. Obvinený Mgr. O. G. bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. marca 2021 prepustený z väzby, pričom bol okamžite opätovne zadržaný vyšetrovateľom v tejto trestnej veci (ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019); Prokurátor vzal 12. marca 2021 priamo pri výsluchu obvinených v súvislosti s rozhodovaním sudcu pre prípravné konanie o ďalšom trvaní väzby svoje návrhy vo vzťahu k obvinenému Ing. O. G. a taktiež svoj návrh proti JUDr. H. G. späť. Dňa 8. marca 2021 bolo vznesené obvinenie pre ďalšie čiastkové útoky jedného pokračovacieho skutku (§ 206/1, 4 Trestného poriadku) v predmetnej trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-349/NKA-BA32019 aj už obvinenému Ing. H. A.. Aktuálne sa proti obvinenému Ing. N. vedú ďalšie dve trestné stíhania pod ČVS:PPZ-331/NKA-BA2-2020 a pod ČVS:PPZ-339/NKA-BA2-2020 (tzv. „väzbu zakladajúce trestné stíhania"). Dňa 12. marca 2021 ešte pred začatím výsluchu obvineného Ing. N. požiadal obhajca o doplňujúce informácie k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby, ako aj k spôsobu určenia príslušného sudcu pre prípravné konanie (zápisnica o výsluchu. str. 3. štvrtý odstavec). Predmetné informácie obvinený vníma ako nevyhnutné pre možnosť riadneho uplatnenia práva na obhajobu, tak ako vymedzuje ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého OČTK a súd nemajú obvineného o jeho právach len formálne poučiť, ale majú povinnosť reálne umožniť účinný výkon práva na obhajobu. Prokurátor návrhu nevyhovel a považoval ho za obhajobnú argumentáciu. Sudca pre prípravné konanie k určeniu svojej príslušnosti uviedol, že (i) bol určený ako tzv. „väčšinový" sudca v súlade s bodom 7. oddielu V. platného Rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu pre rok 2021; k nezhodám pri výklade Rozvrhu práce medzi dotknutými sudcami podľa jeho slov nedošlo a preto nebolo vydané ani Opatrenie predsedu Špecializovaného trestného súdu v zmysle Dodatku č. 1; (iii) späťvzatie návrhov prokurátora ohľadom obvineného Mgr. O. G. nemá vplyv na určenie príslušného sudcu pre prípravné konanie".

Podľa názoru obvineného rozvrh práce musí obsahovať jasné, určité, konkrétne predvídateľné, a teda transparentné pravidlá v súlade o zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch na určenie zákonného sudcu pre prípravné konanie predovšetkým v situácii, keď sa uplatňuje výnimka z určovania sudcu náhodným výberom. Práve podanie návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby obsahujúceho mená obvinených, o ktorých v minulosti rozhodovali v otázke väzby viacerí sudcovia pre prípravné konanie, predstavuje kolíznú situáciu pre určenie príslušného zákonného sudcu. Rozvrh práce v oddieli V., body 5. až 9. rieši „kolíziu" príslušných sudcov pre prípravné konanie v prípade spoločného návrhu prokurátora vzťahujúceho sa na viacerých obvinených, o ktorých v otázke väzby rozhodovali viacerí sudcovia (tzv. „väčšinový" sudca). Príslušný sudca je určovaný v závislosti od taktiky prokurátora, čo vo všeobecnosti nevylučuje manipuláciu, avšak táto skutočnosť „sama osebe" nie je pre sťažnosť obvineného ťažisková. Oddiel V., body 5., 6. rozvrhu práce riešia kolíziu obvinených, pri ktorých aspoň u jedného nebol urobený prvý úkon sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu. V bode 7. je upravená kolízia obvinených, pri ktorých už bol vykonaný prvý úkon sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu tak, že o návrhu prokurátora rozhodne ten sudca, ktorý rozhodoval o prvom úkone

najväčšieho počtu kolidujúcich obvinených (tzv. „väčšinový“ sudca), pričom pri rovnosti počtu obvinených o ktorých bolo takto rozhodované, bude zákonným sudcom pre prípravné konanie ten sudca, ktorý rozhodoval o väzbe niektorého z obvinených ako prvý (tzv. „prvotný väčšinový“ sudca). Bod 8. ustanovuje výnimku z princípu väčšinového sudcu a prioritného väčšinového sudcu (bod 7.) pre prípady súčasného podania návrhu na predĺženie lehoty väzby a návrhu na zmenu dôvodov väzby, kedy príslušným bude práve sudca, ktorý v minulosti rozhodoval o obvinenom, na ktorého sa vzťahuje návrh na zmenu dôvodov väzby (tzv. „menšinový sudca“). S ohľadom na uvedené je nevyhnutné posúdiť neoprávnený zásah do práva na zákonného sudcu z dôvodu porušenia pravidla určeného bodom 8. oddielu V. rozvrhu práce, ktorý stanovil výnimku z princípu tzv. „väčšinového“ sudcu. V prípade obvineného Ing. N. prokurátor ÚŠP GP SR podal návrh na predĺženie lehoty väzby vo vzťahu k šiestim obvineným spolu s návrhom na zmenu dôvodov väzby k jednému obvinenému (Mgr. G.), v dôsledku čoho sa v súlade s bodom 8. oddielu V. rozvrhu práce príslušným sudcom pre prípravné konanie v otázke rozhodovania o predĺžení lehoty väzby všetkých v návrhu uvedených obvinených a o zmene dôvodov väzby jedného obvineného stal JUDr. Peter Pulman, LL.M., ktorý v minulosti rozhodoval o prvom úkone obvineného Mgr. O. G..

Právo na obhajobu aj v konaní pred sudcom pre prípravné konanie o väzbe vyžaduje, aby v rámci zachovania princípu rovnosti zbraní mala obhajoba možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi podstatnými pre spravodlivé rozhodnutie súdu a taktiež, aby mala prístup k úplnému spisu. Obhajca obvineného žiadal doplnenie informácií k návrhu prokurátora, čím reagoval na skutočnosť, že prokurátor v prípade obvineného pre podloženie existencie výhradne dôvodov tzv. „kolúznei“ väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (str. 14; návrhu na predĺženie väzby) poukázal jednak (i) na vznesenie obvinenia v inej trestnej veci uznesením vyšetrovateľa PPZ, NAKA z 5. novembra 2020 pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, ktorým je obvinený Ing. N. stíhaný pre zločin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny; prečin podplácanie; obzvlášť závažný zločin prijímanie úplatku a iné podľa 296; 333 ods. 1, 2 písm. b); 329 ods. 1, 3 Trestného zákona; a taktiež (ii) na výsledky dokazovania v inej trestnej veci, konkrétne prehliadky iných priestorov v súvislosti s trestným stíhaním vedeným proti iným osobám pod ČVS:PPZ-254/NKABA2-2020. Naproti tomu však prokurátor nepoukazoval (iii) na vznesenie obvinenia z 20. novembra 2020 v trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-339/NKA-BA2-2020 pre prečin podplácanie podľa § 333 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona. Sudca pre prípravné konanie v napadnutom uznesení o predĺžení lehoty väzby túto skutočnosť len stroho bez náležitých právnych úvah konštatoval. Vznesenie obvinenia pre ďalší skutok predstavuje len formálnu podmienku pre vzatie obvineného do väzby alebo pre rozšírenie dôvodov väzby. K uvedenej formálnej podmienke musia pristúpiť ďalšie tri materiálne, a to (i) pretrvávajúce dôvodné podozrenie; (ii) existencia aspoň jedného z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku; (iii) postup OČTK s osobitnou starostlivosťou, resp. urýchlením. Rozhodnutie o väzbe vyžaduje pre možnosť posúdenia uvedených materiálnych podmienok väzby, vždy v závislosti od štádia konania, predloženie dostatočného rozsahu vyšetrovacieho spisu. Predmetnú povinnosť, si však prokurátor v prípade obvineného Ing. N. nesplnil (viď súdny 4Tp/14/2020 zväzok č. III., čl. 681, 704-711; konkrétne č. 1. 708. 709). Podľa názoru obvineného, OČTK si vytvárajú predpoklady pre tzv. „otočky“ jednotlivých obvinených, čo dokumentuje aj prípad obvineného Mgr. O. G., ale aj Ing. H. A.. V ďalšej časti sťažnosti obvinený analyzuje trestné stíhanie obvinených G. a A.. Podľa názoru obvineného v prípade jedného spoločného trestného stíhania pre viac trestných činov rovnako ako v prípade viacerých samostatne avšak súčasne vedených trestných stíhaní pre viacero 6 skutkov, je účelom väzby (i) stanovenie maximálnej prípustnej lehoty väzby v súlade s verejným záujmom a zároveň ochranou základných ľudských práv a slobôd (a to aj v prípade ak by pri

súčasne vedených samostatných trestných stíhaniach mala prekročiť maximálnu lehoty podľa § 76 ods. 6 Trestného poriadku); (ii) spravodlivé posúdenie nevyhnutnosti jej trvania s ohľadom na všetky predpokladané skutky a vedené trestné stíhania; (iii) a komplexné skúmanie existencie materiálnych dôvodov väzby s ohľadom na všetky predpokladané skutky a vedené konania. Prokurátor nešpecifikoval aký význam má pre tzv. „kolúzny“ dôvod väzby (§ 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) samotný fakt vznesenia obvinenia pre konkrétny skutok (t. j. len formálna podmienka väzby) a ani neuviedol, či v konaní ČVS:PPZ-331/NKA-BA2-2020 existujú skutočnosti zakladajúce tzv. „preventívny“ dôvod väzby (§ 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku). Zároveň nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré prokurátor rovnakým spôsobom neargumentuje aj vznesením obvinenia v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020. Neúplnosť návrhu prokurátora však nemôže byť na škodu obvinenému.

V ďalšej časti sťažnosti obvinený opäť analyzuje väzbu Mgr. G. a Ing. A.. Obvinený Ing N. v tejto súvislosti uvádza, že je trestne stíhaný pre viac skutkov vo viacerých trestných konaniach, ktoré prokurátor použil na odôvodnenie trvania tzv. „kolúzneho“ dôvodu väzby v tejto trestnej veci. Vzhľadom na tieto skutočnosti podal pri výsluchu dňa 12. marca 2021 návrh na zmenu dôvodov väzby per analogiam k ustanoveniu 76 ods. 8 Trestného poriadku tak, aby sa sudca pre prípravné konanie vysporiadal s otázkou maximálne prípustnej lehoty väzby, ale tiež s otázkou či v uvedených trestných veciach ČVS:PPZ-331/NKA-BA2-2020 a ČVS:PPZ-339/NKABA2-2020 sú okrem formálne splnené aj materiálne podmienky väzby.

V súvislosti s požiadavkou na dodržiavanie základných ľudských práv a slobôd obvinený poukázal na skutočnosť, že mu zo strany OČTK počas celého trvania väzby nebol umožnený kontakt s jeho otcom a sestrou formou návštev, pričom mu nebola umožnená ani jedna kontaktná návšteva s manželkou a deťmi, a to napriek skutočnosti, že mu návštevy s manželkou a maloletými deťmi za prítomnosti vyšetrovateľa boli umožnené až od februára 2021. Intenzita možného kontaktu je v rozpore s požiadavkami Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj s čl. 6 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody. Rovnako je v príkrom rozpore so základnými právami obvineného, keď je mu bez legitímneho dôvodu odopieraný prístup k notárovi, a to najmä v situácii, keď je návšteva notára nevyhnutná na úhradu výkazu nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX, na základe ročného zúčtovania poistného za rok 2019, prípadne poverenie manželky na dispozíciu s bankovým účtom vo výške určenej na mesačnej báze prokurátorom tak, aby mohla uhrádzať školné deťom, náklady spojené s vedením domácnosti a podobné bežné výdavky, bez potreby požičiavať si peniaze. Prokurátor v zamietavých stanoviskách pritom s poukazom na svoju právomoc neuvádza žiaden dôvod, ktorý ho vedie k týmto opatreniam tak, aby bolo možné posúdiť aký legitímny cieľ sleduje. V prílohe P/II obvinený predložil komunikáciu so spol. Zdravotná poisťovňa Dôvera, a.s. Týmto skutočnosťami sa sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe vôbec nezaoberal, preto obvinený namieta porušenie čl. 6 ods. 1: 13 Dohovoru, ako aj čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), tak ako už uviedol v podaniach z 30. decembra 2020 (4Tp zv. č. III, č. 1. 659 a nasl.) a z 18. februára 2021 (4Tp zv. č. IV., č. 1. 889 a nasl.).

Podľa názoru obvineného v tomto štádiu konania nie je možné za dostatočné považovať ani odôvodnenie existencie tzv. „kolúzneho“ dôvodu väzby podľa 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktorý je v napadnutom uznesení (str. 6, posledný odstavec; str. 7, tretí odstavec) založený výhradne na charaktere a rozsahu predpokladanej trestnej činnosti. V prípade tzv. „kolúznej“ väzby

podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je rozhodujúce splnenie povinnosti prokurátora na požadovanej úrovni v závislosti od štádia trestného konania vymedziť úkony alebo procesy, ktoré môžu byť konaním obvineného konkrétne ohrozené. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že tzv. „kolúzny“ dôvod väzby stráca plynutím času na relevanciu, predovšetkým v situácii, keď už potrebné úkony boli vykonané (rozsudok ESLP, Letellier proti Francúzsku, č. 12369/86, 5939) o to viac, keď boli zhromaždené všetky dôkazy, prípadne ukončené vyšetrovanie a podaná obžaloba (rozsudok ESLP, Darvas proti Maďarsku, č. 19547/07, 26). V tomto kontexte zohráva uvedené časové hľadisko dôležitú úlohu predovšetkým z pohľadu, či úkony, ktoré majú byť ohrozené už vykonané boli a ak ešte neboli, či OČTK mali dostatok času na ich vykonanie a bez adekvátnych dôvodov ich nevykonali. Pokiaľ prokurátorom predpokladaná možnosť „kolúzneho“ správania zo strany obvineného logicky predstavuje akútnu obavu z zmarenia účelu trestného konania, musí tejto (akútnej) hrozbe prirodzene zodpovedať aj konanie a prístup OČTK. V žiadnom prípade nesmie tak zásadný a vážny zásah do základných práv ako je tzv. „kolúzna“ väzba predstavovať určitú paušálnu formu väzby typizovanú pre určité osoby alebo určité trestné činy. Obvinený je rovnako presvedčený, že v tomto štádiu konania pominuli aj dôvody tzv. „preventívnej“ väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a to predovšetkým s ohľadom na jeho doterajšiu bezúhonnosť, ako aj sociálne, pracovné a rodinné zázemie, ktoré mu umožňuje udržať si životný štandard aj bez páchania trestnej činnosti. Zo žiadneho vykonaného dôkazu pritom nevyplýva, že by mal akúkoľvek inú predispozíciu k páchaniu trestnej činnosti, čo rovnakým spôsobom vylučuje obavu z možného pokračovania v obdobnej trestnej činnosti. Pri rozhodovaní o ďalšom predĺžení lehoty väzby musí byť zohľadnená tiež skutočnosť, že proti jeho osobe svedčí jediná osoba, ktorej tvrdenia sú len z počutia a predstavujú tzv. nepriamy dôkaz, ktorý sám osebe nemôže byť postačujúci pre uznanie viny v meritórnom rozhodnutí súdu v následnom konaní. Spôľahlivosť predmetného dôkazu znižuje aj skutočnosť, že je v postavení spolupracujúceho obvineného, pričom bude v konaní (okrem iného) ešte posudzované, či výhody získané výmenou za svoje svedectvo splňajú prvok zákonnosti.

Obvinený Ing. N. navrhol, aby senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí z dôvodu zásahu do práva na zákonného sudcu; porušenia práva na obhajobu v dôsledku neúplnosti spisu; pre porušenie práva na súkromný a rodinný život, ako aj pre absenciu účinného prostriedku nápravy uznesením podľa ustanovenia 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie, sp. zn. 3Tp/3/2020, z 15. marca 2021 a sám rozhodol tak, že návrhu prokurátora nevyhovuje a lehota väzby sa v prípade obvineného Ing. N. nepredlžuje, alebo alternatívne, v prípade zamietnutia jeho sťažnosti súčasne samostatným výrokom rozhodol o jeho návrhu per analogiam podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku na rozšírenie dôvodov väzby aj na trestné stíhanie vedené pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020; ČVS:PPZ-339/NKA-BA2-2020.

Obvinený Ing. H. A. svoju sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivety Lenčesovej podaním z 18. marca 2021. Poukázal na svoju obhajobu uvedenú v žiadosti obhajcov o prepustenie z väzby z 19. februára 2021, konečnom návrhu obhajkyne na výsluchu 3Tp/3/2020 z 12. marca 2021 s tým, že na uvedených dôvodoch na prepustenie z väzby na slobodu naďalej zotrváva. Sudca pre prípravné konanie dospel k záveru, že jediným dôvodom pre konštatovanie pretrvávania dôvodu preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je vznesenie obvinenia v bodoch 41 až 93 uznesenia o vznesení obvinenia ČVS:PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 8. marca 2021 pre 52 čiastkových skutkov pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, čo súd

považoval za zmenu skutkových zistení. Obvinený namieta porušenie tzv. princípu rovnosti zbraní, pretože v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia o väzbe nové uznesenie o vznesení obvinenia jemu ani jeho obhajcom nebolo doručené a nebol oboznámený s jeho obsahom. Prokurátor v návrhu na predĺženie lehoty väzby VII/3Gv 106/19/1000-698 z 1. marca 2021 takúto zmenu skutkových okolností neuvádzal, uviedol iba vägne (na str. 16 návrhu), že „predmetom analýzy sú tiež listiny, ktoré v rámci svojho výsluchu 16. februára 2021 vydal MVDr. H. G., na základe výsledkov ktorej analýzy bude zvolený zodpovedajúci procesný postup. Z takto formulovaného znenia nebolo v žiadnom prípade možné dedukovať záver, že mu bude vznesené ďalšie obvinenie. V dôsledku nešpecifického návrhu sa k tomuto bodu následne nemohol brániť, napr. formou písomného vyjadrenia k návrhu. Uznesenie o vznesení obvinenia nebolo súčasťou spisu predloženého sudcovi pre prípravné konanie dňa 1. marca 2021. Obvinený nemohol zaujať stanovisko k obvineniu, keďže v danom čase neexistovalo. V čase rozhodovania súdu o väzbe v dňoch 12. - 15. marca 2021 mu uznesenie o vznesení obvinenia doručené nebolo a prokurátor pri výsluchu takúto zmenu skutkových okolností neuvádzal. O vznesení nového obvinenia sa dozvedel až pri vyhlásení a odôvodnení napadnutého uznesenia dňa 15. marca 2021

Týmto postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdu bolo obvinenému odňaté právo na obhajobu. V opačnom prípade by totiž pre neho platili všetky dôvody na prepustenie z väzby, ktoré súd uvádza pri JUDr. O. G. (napr. že ide o opakovaný, už tretí návrh na predĺženie lehoty väzby; pri väzbe vždy ide o individuálne rozhodnutie, pričom nemožno prihliadať na komplexný objem trestnej veci; vo veci dôkazne nedošlo k podstatným zmenám; oba stupne súdov zhodne už v decembri 2021 konštatovali, že lehota väzby do 1. apríla 2021 je hraničná; (viď. bližšie str. 5 napadnutého uznesenia).

Neoboznámenie sa s predmetným ďalším uznesením o vznesení obvinenia je potrebné považovať za porušenie práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v zmysle ktorého každý kto je obvinený z trestného činu, má byť bez meškania, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia vzneseného proti nemu, zásadne ak ide o obvinenie spojené s väzobným stíhaním. Obvinený ďalej uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 8. marca 2021 je umelým nadhodnotením doposiaľ existujúceho obvinenia a je výslovne účelovo načasované iba z dôvodu možného uplynutia väzby do 1. apríla 2021 Orgány činné v trestnom konaní tak už v prípade osoby obvinenej raz postupovali, keď mu vzniesli obvinenie pre ďalší obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona dňa 3. júla 2020 a táto skutočnosť bola prokurátorom použitá ako dôvod na predĺženie lehoty väzby v návrhu z 29. septembra 2020. Tomuto návrhu súd vyhovel, dokonca v dôsledku nového obvinenia zmenil dôvod väzby u obvineného z § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku za § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a predĺžil lehotu trvania väzby do 4. januára 2021. Obvinený dospel k záveru, že ide o umelé rozšírenie čiastkových útokov a zámerné načasovanie, pretože dôvodné podozrenie o spáchaní 52 (správne 53) čiastkových útokov má byť založené výlučne na listinnom dôkaze zozname faktúr, ktoré vydal obvinený Kropil dňa 16. februára 2021 bezprostredne po jeho výsluchu. Obvinený G. neuvádza, že z predmetných faktúr obvinenému Ing. A. mal odovzdať nejaké úplatky (I), neuvádza ani ich výšku. Chýba tu teda spojenie medzi listinným dôkazom a výsluchom obvineného, ktoré by skutočne zakladalo dôvodné podozrenie o spáchaní ďalších skutkov. Obvinený G. bol pritom počas posledných 12 mesiacov vypočutý minimálne štyrikrát a nikdy sa k predmetným faktúram nevyjadroval. Orgány činné v trestnom konaní od neho listinné dôkazy pri predchádzajúcich výsluchoch nežiadali. Že boli nejaké úplatky odovzdané aj z týchto faktúr je len hypotézou vyšetrovateľa, dokonca aj samotná výška úplatkov je iba fabuláciou bez spojiva usvedčujúceho dôkazu. Pri opačnom nazeraní na dôkaznú situáciu by

bolo možné vzniesť obvinenie hocikomu iba odovzdaním pár 4A, a to bez uvedenia jediného slova k odovzdaným papierom. Zoznam faktúr nie je novým dôkazom (!), pretože všetky faktúry spoločnosti G.. s.r.o. boli vydané znalkyni Ing. U. v rámci celého účtovníctva spoločnosti na CD nosiči dňa 4. marca 2020, ktorá ich spracovala v rámci posudkovej časti a záveru znaleckého posudku č. 61/2020 zo 7. decembra 2020 a sú tiež špecifikované v prílohách znaleckého posudku. Orgánom činným v trestnom konaní teda boli tieto listinné dôkazy známe už od 03/2020 a pokiaľ mali podozrenie zo spáchania ďalších čiastkových útokov v rámci pokračovacieho trestného činu osobou obvineného, bolo ich zákonnou povinnosťou bez meškania mu vzniesť obvinenie v zmysle § 206 Trestného poriadku. Konanie OČTK obvinený považuje za vyslovene obštrukčné, pričom jediným účelom je docieľiť neustále predlžovanie jeho väzby. V tejto súvislosti obvinený poukazuje na väzbu obvineného Mgr. G.. Z predmetného uznesenia o vznesení obvinenia dáva do pozornosti str. 50. Vyšetrovateľ vychádzal výlučne zo zoznamu faktúr vydaných MVDr. H. G. (dňa 16. februára 2021), ktoré „porovnal so spismi z A. a dospel k odôvodnenému predpokladu, že ide o podobné až totožné konania ako v predchádzajúcich uzneseniach o vznesení obvinenia a teda boli zistené ďalšie skutky pokračovacieho trestného činu. V zmysle § 199 ods. 5 Trestného poriadku je policajt oprávnený vykonávať úkony podľa Trestného poriadku až po začatí trestného stíhania. Keďže obvinenie sa zakladá výlučne na zozname faktúr, vydanom dňa 16. februára 2021, t. j. na úkone vykonanom pred začatím trestného stíhania, nezakladajú sa dôvody väzby na takých skutkových okolnostiach a zisteniach, ktoré by mali oporu v procesne vykonanom dokazovaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 To/11/1999 zo 17. februára 1999) a nemožno na ne ako na dôvody väzby prihliadať

Obvinený ďalej namietal porušenie ustanovenia § 76 ods. 8 Trestného poriadku, podľa ktorého ak je obvinený v tom istom konaní stíhaný za viac trestných činov, na určenie lehoty uvedenej v odseku je rozhodujúci čin najprísnejšie trestný; rozhodnutie o väzbe sa však na tento čin musí pri vymedzení dôvodov väzby skutkovo vzťahovať.

V tejto súvislosti obvinený pripomína, že na porušenie predmetného ustanovenia už raz poukazoval pri zmene dôvodov kolúznej väzby na preventívnu, kde prokurátor vo svojom návrhu z 29. septembra 2020 chcel rozšíriť skutkovo dôvody väzby aj na nový obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona ako čin najprísnejšie trestný (s trestnou sadzbou 12 - 20 rokov), avšak prvostupňový súd rozšírenie skutkových dôvodov väzby zamietol, pričom sťažnostný súd v uznesení 4Tost 40/2020 zo 14. októbra 2020 skonštatoval, že nebolo potrebné, aby došlo k rozšíreniu skutkového vymedzenia dôvodov väzby, keďže v oboch prípadoch ide o obzvlášť závažný zločin. Situácia je však aktuálne odlišná, pretože napriek tomu, že súd v odôvodnení napadnutého uznesenia rozhodol, že jediným dôvodom trvania ďalšej väzby u obvineného je uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 8. marca 2021, túto skutočnosť v zmysle § 76 ods. 8 do výroku skutkovo neuviedol, t. j. na predmetné skutky sa dôvody väzby skutkovo nevzťahujú. Rozhodnutie o väzbe je však okrem použitej právnej kvalifikácie viazané na konkrétny skutok (Trestný poriadok, Veľký komentár, str. 236). Keďže súd skutkovo nevymedzil skutky č. 41 - 93 za pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 239 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, nemôže sa na ne vzťahovať dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Výrok o predĺžení lehoty väzby do 1. júla 2021 obvinený považuje za nepreskúmateľný nakoľko na jednej strane súd konštatuje, že prokurátor nepostupoval v zmysle

pokynu sudcu pre prípravné konanie pri poslednom predlžovaní lehoty väzby a taktiež priznáva, že postup v ďalšom vyšetrovaní je zo strany prokurátora neurčitý bez ďalšej konkrétnej špecifikácie, avšak na strane druhej predlžuje lehotu väzby do 1. júla 2021. Z napadnutého uznesenia nie je možné vyvodit' z akého dôvodu bola väzba predĺžená práve o 3 mesiace, aké konkrétne procesné úkony si vyžiadali práve takto stanovenú lehotu a v čom presne by malo spočívať ďalšie nevyhnutné dokazovanie. Obvinený tak predmetný výrok považuje za nepreskúmateľný. Súd nemôže svojou činnosťou nahrádzať pasivitu prokurátora a neustále vychádzať v ústrety jeho požiadavkám, najmä v prípade ak oba stupne súdov už raz právoplatne rozhodli, že lehota trvania väzby určená do 1. apríla 2021 je hraničná a je nevyhnutné v tejto lehote vyšetrovanie ukončiť. V opačnom prípade nemožno hovoriť o záväznosti súdnych rozhodnutí. V tejto súvislosti obvinený dáva do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 55/1998, podľa ktorého požiadavka, aby vzhľadom na všetky okolnosti prípadu trvanie väzby neprekročilo nevyhnutnú dobu, vyžaduje preverit' nielen existenciu a relevantnosť dôvodov väzby, ale aj doterajší postup organov činných v trestnom konaní.

V ostatnom obvinený zotrváva na svojich vyjadreniach, ako i na vyjadreniach jeho obhajcov. Je toho názoru, že dostatočne popísal aj výnimočné okolnosti prípadu (najmä zdravotný stav jeho manželky, jeho psychický stav a situáciu v rodine), ktoré spolu so štádiom vyšetrovania umožňujú nahradenie väzby ponúknutými inštitútmi trestného práva aj pri stíhaní za obzvlášť závažný zločin.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený Ing. H. A. žiada, aby nadriadený súd rozhodol o jeho sťažnosti tak, že zruší uznesenie v napadnutých bodoch výroku a prikáže ho prepustiť z väzby na slobodu.

Obvinený Ing. A. G. prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Romana Tomana, PhD. doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v deň konania neverejného zasadnutia, tesne pred jeho začiatkom, odôvodnenie sťažnosti. V úvode sťažnosti (časť I) zrekapituloval doterajšie trestné konanie voči obvinenému, citujúc jednotlivé uznesenia vyšetrovateľa a konajúcich súdov. V časti II sa zaoberal článkom 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a naň nadväzujúcou judikatúrou. Poukazoval aj na čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a na predchádzajúce vyjadrenia k nedôvodnosti jeho trestného stíhania. V ďalšej časti sťažnosti obvinený rozoberá skutkový stav a uvádza, že je obvinený z legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pretože v hotovosti vložil 12 miliónov eur na svoj osobný účet. On však vkladal len tie peniaze, ktoré z tohto účtu vybral v priebehu roka 2015 a počas 11 mesiacov roku 2016. Žiadne iné peniaze na tento účet nevkladal. Dňa 2. júla 2020 pri jeho zadržaní OČTK vydal kópie výpisov z jeho osobného účtu z rokov 2015 a 2016, v ktorých sú zaznamenané všetky výbery a súčet týchto výberov je väčší ako vyššie spomínaný jeho vklad vo výške 12 miliónov eur. Na týchto výpisoch je aj uvedené, odkiaľ na účet prišli peniaze a to že zo spoločnosti F., a.s., ktorej bol a je jediným akcionárom. Preto mohol sám rozhodnúť o pôžičkách. Okrem toho v tom období predal aj rodinný dom za 250 tisíc eur, ktoré finančné prostriedky taktiež vybral z účtu. Z účtovníctva spoločnosti F., a.s., reklamnej agentúry, konkrétne z jej inkasa je možné zistiť, že toto inkaso za roky 2015-2019 predstavovalo 94 miliónov eur (viď bankové výpisy vo zv. 13a vyšetrovacieho spisu). Vďaka tomuto inkasu mu spoločnosť F., a.s. mohla poskytnúť pôžičky, ktoré, neboli bezúročné. Obvinenému Ing. A. G. je za vinu kladené, že mal Ing. A. poskytnúť fiktívnu pôžičku, čo nie je pravda. Obvinený mu požičal peniaze z iných zdrojov. Dôkazy o tom už obvinený predložil v mesiaci júl 2020 k sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby a jednak v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Zároveň k

týmto podaniam pripojil kompletnú účtovnú dokumentáciu spoločnosti F., a.s.. Obrat finančných prostriedkov do spoločnosti F., a.s. pre ilustráciu, uviedol v tabuľke, ktorá tvorí súčasť sťažnosti.

V ďalšej časti sťažnosti obvinený namietal, že bolo potrebné znalecky skúmať zdroje príjmov, ktoré doposiaľ zisťované neboli (uznesenie Špecializovaného trestného súdu z 5. júla 2020). Pri znaleckom skúmaní neboli znalkyni Ing. O., ktorá skúmala účtovníctvo spoločnosti F., a.s., dané účtovné doklady spoločnosti F., a.s., ktoré pripojil k sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, a ani je nebola daná úloha skúmať zdroje, ale len účel použitia peňazí (znalecký posudok č. 14/2020 z 30. októbra 2020). Obvinený ďalej vysvetľuje transakcie spoločnosti H. H., a.s., nestotožňuje sa s argumentáciou prokurátora uvedenou na stranách 12-13 návrhu z 1. marca 2021, kde sa uvádza, že mal lacno predat' a draho kúpiť. Ide o chybnú a mylnú interpretáciu skutočností. Obvinený akcie spoločnosti H. H., a.s. nepredal, získal ich Ing. D. N. na základe opčnej zmluvy z 1. apríla 2011 uzavretej s konečným užívateľom výhod Ing. N. túto opčnú zmluvu vyrokovoval s P. R., ktorý bol neformálnym majiteľom H. C. U.. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výsluchu svedka Ing. O. N. z 29. júla 2020 (č. l. 1197rh-1197rt). V roku 2011 H. H., a. s. vlastnila spoločnosť H. C. U. (ďalej aj ako „H.“). Túto dohodu opisuje Ing. N. tak, že on (Ing. N.), M. F. a B. S. ovládali 50% a polovicu spoločnosti H. ovládal P. R. a obvinený Ing. G., ktorý mal konflikty s p. R. o tom, že nemá vplyv na H.. V roku 2003, keď bol vyhlásený konkurz na spoločnosť H. - H., akciová spoločnosť, A., tak obvinený N. a F., C. a S. navrhol kúpiť túto spoločnosť. Tesne pred realizáciou obchodu C. odskočil. Potrebovali ešte polovicu peňazí a tak oslovili R., ktorý bol majiteľom H.. Tak sa stal P. R. polovičným vlastníkom spoločnosti H., ktorá vlastní spoločnosť H. H. a.s.. P. R. v roku 2011 chcel predat' akcie H. H. a.s. za 6 -7 miliónov eur. R. si dohodol zmluvu o budúcej zmluve o prevode akcií s Ing. N.. Po 5 rokoch opčnej lehoty v roku 2016 bola potom zaslaná výzva na plnenie opcie. Vtedy sa obvinený stretol s Ing. N. a pochopil, že ak sa s ním dohodne, môže získať akcie, ktoré sú zaistené zmluvou o budúcej zmluve. Rokovali niekoľko mesiacov a dohodli sa na kúpe za 16 miliónov eur. Pred zaplatením tejto sumy obvinenému patrila 1 akcia, teda menej ako 1 % akcií spoločnosti H. H. a.s., nemal žiadne práva v spoločnosti H. a tým pádom ani k majetku, spoločnosti H. H. a.s., ktorá vlastnila cca 100 ha pozemkov v Z. U.. Tieto pozemky možno podľa územného rozhodnutia zastavať a vybudovať V., nakoľko súčasťou majetku H. H. a.s. v tejto lokalite je aj geotermálny vrt s výťažnosťou 20 litrov/sekundu. Tieto tvrdenia obvineného sú potvrdzované svedkom O. N., jednotlivými listinnými dôkazmi, ako aj Ing. D. N.. Pokiaľ ide o kúpu spoločnosti N. s.r.o., k tejto sa obvinený už opakovane vyjadroval pri svojich výsluchoch, pričom žiadosť z 13. novembra 2020 obsahovala pre lepšiu prehľadnosť aj tabuľku.

Obvinený posledný odsek na strane 13 návrhu prokurátora ÚŠP GP SR z 1. marca 2021 považuje za konšpiráciu. Sú tam uvádzané formálne aktivity, sudcom pre prípravné konanie dňa 12. marca 2021 doložené fotografie otvárania Z. W. v F. W. M. v súvislosti s olympijským hrami. Toto všetko pre spoločnosť F., a.s. zabezpečovala spoločnosť Q., s.r.o., predovšetkým obnovu starej nepoužívanej pizzerie, vybavenie kuchyne, logistiku, lodné cargo a všetok tovar, ktorý bolo potrebné dovieť počas olympijských a paraolympijských hier. Generálnym dodávateľom bola spoločnosť Q., s.r.o. a preto sú tie faktúry také vysoké. V predmetnom návrhu sú spojené N. s.r.o., čiže akcie H. H., a.s. v sume 12 miliónov eur spoločne s pôžičkou Ing. A. a zároveň aj vzťah medzi spoločnosťami F., a.s. a Q., s.r.o., čo je nespojitelný mix vecí. Obvinený mal v decembri 2016 vložiť 12 miliónov eur na účet a zároveň 16 miliónov z účtu poslať, teda mala byť transakcia mínus 4 milióny eur a z tohto mínusu mal potom poslať peniaze Ing. A. z titulu pôžičky od januára 2017 v sume 3,5 milióna eur. Toto sa jednoducho nedá poslať, teda poslať 3,5 milióna eur z mínus 4 milióna eur. Obvinený MVDr. H. G. uviedol, že Ing. A. mal prevziať na úplatkoch 3 milióny eur, pričom 16 miliónov eur zaplatil obvinený Ing. N. za N. s.r.o. a 3,5 milióna poskytol Ing. A. titulom

pôžičky. To znamená, že z 3 miliónov eur „čiernych“ peňazí mal obvinený vyrobiť 19,5 miliónov eur „bielych“ peňazí, čo je absurdné.

Obvinený Ing. A. G. je spájaný s kauzou W., pričom nikto zo svedkov ani „kajúcnici“ ho s kauzou W. nespája. V uznesení Špecializovaného trestného súdu z 12. januára 2021 sa uvádza, že predĺženie lehoty trvania jeho väzby je tzv. „podmienečné“, pričom prípadný ďalší návrh prokurátora by musel jednoznačne obsahovať presný výpočet úkonov, ktoré boli doposiaľ vykonané, z ktorých konkrétne vyplýva posilňovanie podozrenia, vo vzťahu k tomu ktorému obvinenému a rovnako ďalšie úkony, ktoré je potrebné vykonať.

Vyššie uvedenými relevantnými námietkami proti dôvodnosti trestného stíhania obvineného sa uznesenie Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021 bližšie nezaobrá, len všeobecne vo vzťahu ku všetkým obvineným konštatuje existenciu dôvodnosti vedenia trestného stíhania pre trestné činy, pre ktoré bolo obvineným vznesené obvinenie. Predmetné uznesenie považuje obvinený za nezákonné a zároveň aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Vzhľadom na odkaz v uznesení Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021 na predchádzajúce väzobné rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sa týkajú obvineného, a s prihliadnutím na skutočnosť, že v niektorých z nich sú opakovane uvedené skutkové okolnosti, ktoré sa nikdy nestali, a ktoré ani nemajú oporu v zabezpečených dôkazoch obvinený uvádza, že :

- Ing. A. dňa 8. decembra 2016 nevložil hotovosť 4 milióny eur na osobný účet obvineného; takýto vklad sa nikdy neuskutočnil, čo vyplýva i z pripojených príloh k sťažnosti z 5. júla 2020 (zväzky Ib. až Ie. vyšetrovacieho spisu), konkrétne z výpisu z osobného účtu obvineného za mesiac december 2016 (č. l. 0369ia12-0369ia18),
- obvinený prostredníctvom finančných operácií nepresúval finančné prostriedky na účet obvineného Ing. A.; nikdy sa žiadne prostriedky z účtu Ing. A. na účet obvineného nepresúvali, vždy išlo len o presun jednotlivých tranží obvineným poskytnutej pôžičky Ing. A., ako si to zmluvne dohodli, čo vyplýva z bankových výpisov z osobného účtu obvineného (zväzky Ib. až Ie. vyšetrovacieho spisu),
- dňa 12. decembra 2016 z účtu spoločnosti Q. nebola na účet spoločnosti F. prevedená suma vo výške 5,4 milióna eur; takáto transakcia nikdy vykonaná nebola, čo vyplýva z už vyššie uvedeného výpisu z osobného účtu obvineného za mesiac december 2016 (č. l. 0369ia12-0369ia18) ako aj z ďalších príloh pripojených k sťažnosti z 5. júla 2020.
- obvinený nebol v minulosti konateľom spoločnosti Q. s.r.o.; uvedené konštatovanie je nepravdivé, čo vyplýva z verejne dostupného obchodného registra.

Čo sa týka dôvodov kolúznei väzby tento je podľa názoru obvineného Špecializovaným trestným súdom odôvodnený všeobecne a hmlisto. Z uznesenia nie je zrejmé, aké konkrétne dôkazy bude potrebné ešte vykonať a či vôbec budú nejaké vykonávané. Okrem toho samotná skutočnosť, že v priebehu trestného stíhania majú byť vykonávané ďalšie procesné úkony, vypočutie svedkov a podobne, neznamená, sama osebe, že obvinený bude na týchto svedkov pôsobiť, respektíve inak mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Dôvodom pre väzbu v zmysle 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nemôže byť ani skutočnosť, že obvinený popiera spáchanie skutku (Rt 1/1993). OČTK mali od vzatia do väzby obvineného dostatok času na vykonanie výsluchov, ktorých potrebu návrh prokurátora ÚŠP GP SR z 1. marca 2021 naznačil, keďže všetky relevantné skutočnosti pre identifikáciu svedkov mali k dispozícii. Už v uzneseniach Špecializovaného trestného súdu z 5. júla 2020, 10. decembra 2020 a 12. januára 2021 a Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 10. júla 2020, 30. decembra 2020 a 28. januára 2021 bola vznesená požiadavka skúmania pôvodu značného objemu finančných prostriedkov, ktoré boli predmetom jednotlivých finančných transakcií. Nič nebránilo OČTK, aby od 3. júla 2020, kedy bolo vznesené obvinenie, skúmali tento pôvod, obzvlášť za situácie, že dňa 2. júla 2020 dobrovoľne vydal všetky doklady, ktoré OČTK požadovali. Je zrejmé, že OČTK nepostupujú pri trestnom stíhaní obvineného s osobitnou starostlivosťou a urýchlením (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 34/04 z 1. júna 2004), keď po dobu takmer osem a pol mesiaca ani nezačali skúmať pôvod finančných prostriedkov, ktoré boli predmetom jednotlivých finančných transakcií, hoci im v tom nič nebránilo. Nečinnosť OČTK nemôže byť dôvodom ďalšieho trvania väzby a zároveň na tejto nečinnosti nemôže byť založený dôvod kolúzne väzby.

Pokiaľ sa v návrhu prokurátora ÚŠP GP SR z 1. marca 2021 uvádza, že je potrebné vypočítať osoby podieľajúce sa na aktivitách spoločnosti F., a.s., obvinený uvádza, že nič nebránilo OČTK tieto osoby vypočítať, keď z listín dobrovoľne vydaných obvineným, resp. pripojených k sťažnostiam boli tieto osoby identifikovateľné. Je potrebné dodať, že týchto subjektov v rokoch 2015 až 2019 je tak 200-300, spoločnosť F., a.s. mala tak 250-300 dodávateľov ročne a niektorí sa opakovali. Dňa 12. marca 2021 bol doložený zoznam odberateľov a dodávateľov. Z pohľadu obvineného je absurdné vypočítavať všetky tieto osoby ako svedkov, navyše, keď sa to má vykonať po 8 mesiacoch väzby.

Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z možného väzobného následku sa rozumejú len také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu. Nepostačuje preto len akési hmlisté, neisté a konkrétnymi skutočnosťami dostatočne neodôvodnené podozrenie z následku predpokladaného v ustanovení 71 ods. písm. a) až písm. c) Trestného poriadku. Viedlo by to totiž k neodôvodneným zásahom do Ústavou SR zaručenej osobnej slobody (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Tost/3/2010 zo 17. februára 2010). V uznesení Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021 žiadne konkrétne skutočnosti uvedené nie sú.

Pokiaľ ide záver Špecializovaného trestného súdu uvedený v predmetnom uznesení týkajúci sa obavy z kolúzneho správania sa obvineného s poukazom na jeho konanie vo vzťahu k manželom A., tento obvinený považuje za účelový a konštruovaný v rozpore so základnými zásadami logického myslenia. Je úplne prirodzené, že svoje pôžičky poskytnuté Ing. A. sa obvinený po jeho vzatí do väzby snažil zabezpečiť, nakoľko vo všeobecnosti možno konštatovať, že už len samotné trestné stíhanie dlžníka, nehovoriac o jeho väzobnom stíhaní, v podstatnej miere ohrozuje splnenie záväzku dlžníkom, v danom prípade vrátenie pôžičky. Navyše, väzobné stíhanie Ing. A. vzhľadom na použitie požičaných finančných prostriedkov môže podstatným spôsobom znížiť hodnotu Y. B., a.s. cez zníženie hodnoty jej obchodného podielu v V. B. spol. s r.o. Práve toto podstatné zhoršenie pozície obvineného ako veriteľa Ing. A. ho viedlo k tomu, že požadoval zriadenie záložného práva nielen na obchodný podiel, ale aj na ich rodinný dom. Keď bol Ing. A. vzatý do väzby, oslovil p. A.. Na zriadenie záložných práv pred vzatím Ing. A. do väzby nebol dôvod. Takto sa správa aj ktorákoľvek banka. Ak nastanú nejaké vplyvy ohrozujúce pohľadávku banky, táto žiada dodatočné zabezpečenie pod hrozbou zosplatnenia svojej pohľadávky. Obvinený má za to, že dôvod kolúzne väzby u neho nie je daný.

Vo vzťahu k existencii dôvodov preventívnej väzby sa v uznesení Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021 uvádza, že tento „vyplýva z podstaty trestnej činnosti a z obavy z pokračovania dispozícií finančnými prostriedkami majúcimi pôvod z trestnej činnosti. Trestná činnosť mala byť páchaná po dlhšiu dobu a malo k nej dochádzať nielen v čase, keď bol obvinený Ing. A. zamestnaný na A., ale aj v rokoch 2017 až 2019.“

V prvom rade je potrebné uviesť, že k údajnej trestnej činnosti, teda k legalizácii príjmu z trestnej činnosti objektívne nemohlo dochádzať v čase, keď bol obvinený Ing. A. zamestnaný na A., nakoľko po nástupe Ing. M. G., PhD. na post generálneho riaditeľa A. v apríli 2016 ho tento odvolal z funkcie. Inými slovami povedané, v čase, kedy mal obvinený podľa uznesenia o vznesení obvinenia páchať údajnú trestnú činnosť, Ing. A. už na A. nepôsobil. Rovnako je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 To 11/99, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 95/99, podľa ktorého pri procesnom posudzovaní dôvodov väzby môžu orgány činné v trestnom konaní prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby, v zmysle 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného zákona. Uvedená obava uvádzaná v predmetnom uznesení Špecializovaného trestného súdu je príliš všeobecná a vágna, pričom nevyplýva zo žiadnych konkrétnych skutočností odôvodňujúcich takúto obavu. Pritom v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 Trestného poriadku musí ísť o konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z väzobného následku. Takýmito konkrétnymi skutočnosťami sa podľa judikatúry rozumejú len také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu; nepostačuje preto len akési hmlisté, neisté a konkrétnymi skutočnosťami dostatočne neodôvodnené podozrenie z následku predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Tost 3/2010 zo 17. februára 2010; obdobne aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 470/2005 z 23. mája 2006 uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu pod č. 104/2006), a to i vzhľadom ku skutočnosti, že väzba obvineného nie je v počiatočnom štádiu jej trvania, ale trvá už vyše osem mesiacov. Rozhodnutie súdu o vzatí obvineného do väzby alebo o jeho prepustení na slobodu preto nikdy nemôže byť založené na domnienkach, či abstraktných úvahách (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 38/01 z 11. októbra 2001). V uznesení najvyššieho súdu sa ako dôvody preventívnej väzby uvádzajú zastieranie pôvodu a následné využívanie finančných prostriedkov. K následnému využívaniu obvinený poznamenáva, že nemôže využívať nič, čo nemá k dispozícii. Finančnými prostriedkami, ktoré požičal Ing. A., totiž disponuje firma V. B. spol. s r.o.. Dôrazne sa ohradzuje voči tomu, že existuje dôvodná obava, že by zastieral pôvod zdrojov, ktorými disponoval. Už po zadržaní Ing. A. v apríli 2020 polícia dobrovoľne vydal dokumentáciu k svojim transakciám a náležite ich vysvetlil. Túto skutočnosť opakovane uvádzal jednak pri výsluchu vyšetrovateľom v procesnom postavení podozrivého, ako aj obvineného, jednak pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pred rozhodnutím o vzatí do väzby. Po zadržaní dobrovoľne vydal doklady, ktoré preukazujú pôvod zdrojov, s ktorými narábal. Spoločnosť F., a.s. v zákonných termínoch zverejňuje účtovnú závierku overenú nezávislým auditorom. Z týchto dôvodov má obvinený za to, že dôvod preventívnej väzby u neho nie je daný.

K potrebe vykonania ďalších vyšetrovacích úkonov a k predĺženiu lehoty trvania väzby obvinený uvádza, že OČTK nepostupujú v trestnom stíhaní jeho osoby s osobitnou starostlivosťou a urýchlením. V uznesení Špecializovaného trestného súdu z 12. januára 2021 o predĺžení lehoty trvania väzby obvineného do 1. apríla 2021 sa uvádza, že OČTK nepreukázali, že zdroje príjmov obvineného neboli preukázané zákonným spôsobom. K tejto otázke však zo strany OČTK nebol vykonaný žiadny úkon. V návrhu prokurátora UŠP GP SR z 29. decembra 2020 sa uvádza, že primeraným sa javí byť predĺženie lehoty trvania väzby do 1. apríla 2021, ale od tohto obdobia, teda od 1. januára 2021 do podania návrhu prokurátora 1. marca 2021 nebol vykonaný žiadny úkon vo vzťahu k osobe obvineného. Prokurátor navrhol predĺžiť lehotu trvania väzby do 1. novembra 2021. Na str. 10 predmetného návrhu pri osobe obvineného začína päť odsekov, ktoré prokurátor uvádzal už vo svojom stanovisku k žiadosti obvineného z 13. novembra 2020. Podľa názoru obvineného to len vyjadruje záver, že vo vyšetrovaní sa nekoná s osobitnou starostlivosťou a

urýchlením. Nasledujú tri nové odseky na stranách 11 a 12 predmetného návrhu, kde sa uvádza, že faktúry mala vystavovať spoločnosť F., a.s. pre Q., s.r.o., pričom ale F., a.s. žiadne faktúry pre Q., s.r.o. nevystavovala. Podľa názoru obvineného je to prokurátorom v návrhu napísané opačne. Chybne je to uvádzané aj v uznesení o vznesení obvinenia na strane 64, kde je opísané, že spoločnosť Q., s.r.o. mala poslať 5,4 milióna eur spoločnosti F., a.s. Takáto transakcia však neexistuje, iba spoločnosť F., a.s. mohla uhrádzať spoločnosti Q., s.r.o. z titulu faktúr. Aj znalecký posudok č. 14/2020 výslovne uvádza, že taká platba neexistuje. Rovnako v uznesení najvyššieho súdu sa uvádza, že je potrebné vysvetliť 5,4 milióna eur zo spoločnosti Q., s.r.o. do spoločnosti F., a.s., hoci to bolo najvyšším súdom uvedené 2 mesiace po vypracovaní znaleckého posudku č. 14/2020. Na tieto nezrovnalosti obvinený už upozorňoval. Je to neustále opakovaná tá istá chyba. Rovnako mylný je opis skutočností v poslednom odseku na strane 11 návrhu prokurátora, týkajúci sa vysporiadania medzi obvineným a spoločnosťou F., a.s., kde časť peňazí bola vyplatená prevodom na účet a časť zápočtom, pričom sa tam spomína Q., s.r.o., R., s.r.o. a Z. A., s.r.o., ktoré mali pohľadávky voči spoločnosti F., a.s.. V predmetnom návrhu sa však uvádza, že mali záväzky.

Od septembra 2020 nebol vypracovaný znalecký posudok Ing. F., znalcom z odboru elektrotechnika. Je vecou štátu, ako si organizuje výkon trestnej spravodlivosti vrátane znaleckej činnosti, obzvlášť vo väzobných veciach. Za takýto prieskum vo vyšetrovaní obvinený nenesie žiadnu zodpovednosť a pomalá činnosť znalca mu nemôže byť na ťarchu v podobe predĺženia lehoty trvania väzby. Výsledok znaleckého dokazovania nemá ani ako ovplyvniť.

Identický záver platí aj o argumentácii prokurátora, že v súčasnej dobe naďalej prebieha tzv. finančné vyšetrovanie, ktoré doposiaľ (vzhľadom na počet osôb) nemohlo byť z objektívnych dôvodov skončené a vykonanie ktorého je v plnom rozsahu odôvodnené skutkovými okolnosťami stíhanej trestnej činnosti a jej právnej kvalifikácie. Niet pochyb, že tzv. finančné vyšetrovanie vykonávajú orgány štátu, rovnako niet pochyb, že toto prebieha od vzatia do väzby obvineného.

Čo sa týka analýzy listín, ktoré v rámci svojho výsluchu dňa 16. februára 2021 vydal MVDr. H. G., z hľadiska dokazovania a zistenia (ďalších) relevantných skutočností vo vzťahu k miere a rozsahu účasti Ing. H. A., táto nemá priamy súvis s osobou obvineného, nanajvýš sa vzťahuje na prediktívny trestný čin.

Vo vzťahu k údajne formálne deklarovaným aktivitám spoločnosti F., a.s., v kontexte vzájomných finančných transakcií medzi uvedenou spoločnosťou a obvineným (pôžičky), ako aj v kontexte vzájomných finančno-personálnych vzťahov medzi spoločnosťou F., a.s., a subjektmi, vo vzťahu ku ktorým došlo k prevzatíu záväzkov, a z toho vyplývajúcej potrebe vykonať výsluchy osôb obvinený uvádza, že tieto skutočnosti a táto potreba museli byť známe OČTK najneskôr od októbra 2020, kedy znalkyňa Ing. O. doručila OČTK znalecký posudok č. 14/2020.

Pokiaľ ide o tú časť argumentácie prokurátora, že nie je v súčasnej dobe možné v logickej rovine vylúčiť ani potrebu vykonania ďalších úkonov, ktoré môžu z výsledkov naznačeného rámca potreby vykonania ďalšieho dokazovania objektívne vyplývať, je potrebné uviesť, že ide len všeobecné konštatovanie, bez akejkoľvek konkrétnej špecifikácie týchto úkonov. Navyše ide len o domnienku a abstraktnú úvahu, ktorá vzhľadom na dobu, po ktorú je obvinený vo väzbe, nemá i s prihliadnutím na vyššie citovanú judikatúru žiadne opodstatnenie.

Vo vzťahu k potrebe oboznámenia obvinených a ich obhajcov s výsledkami vyšetrovania po jeho skončení obvinený uvádza, že preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania je právom obvineného, ktorého sa môže vzdať.

V uznesení Špecializovaného trestného súdu z 15. marca 2021 sa konštatuje, že neboli u obvineného zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a zložením peňažnej záruky.

Z rozhodovacej praxe ESLP vyplýva, že je porušením čl. 5 ods. 3 Dohovoru, ak je možnosť prepustenia na záruku vylúčená zákonom v prípadoch, keď je väzba založená na nebezpečenstve recidívy alebo ovplyvňovania svedkov alebo pre taxatívne stanovené trestné činy (S.B.C. proti Spojenému kráľovstvu z 19. júna 2001, 22, 23). Inými slovami, vnútroštátny súd musí byť nielen oprávnený, ale aj povinný preskúmať zo všetkých aspektov žiadosť obvineného o nahradenie väzby zárukou a rozhodnúť o nej so záväzným účinkom.

V naposledy naznačenej súvislosti obvinený poukazuje na výnimočné okolnosti v jeho prípade. Pri posudzovaní, či má byť väzba nariadená, je povinnosťou súdneho orgánu brať zreteľ na okolnosti prejednávanej veci a osobitne na nasledovné skutočnosti, ktoré môžu byť významné: povaha a závažnosť stíhaného trestného činu, závažnosť usvedčujúcich dôkazov, očakávaný trest v prípade uznania viny, charakter, doterajší život, osobné a sociálne pomery stíhanej osoby a osobitne jej spoločenské väzby (III. ÚS 38/01).

Vzhľadom na neexistenciu usvedčujúcich dôkazov po vyše osem a pol mesiaca prebiehajúcim vyšetrovaní, nečinnosť OČTK pri vykonávaní úkonov vyšetrovania vo vzťahu k údajnej trestnej činnosti kladenej obvinenému unesením o vznesení obvinenia za vinu, doterajší bezúhonný život obvineného, jeho osobné a sociálne pomery vrátane spoločenských väzieb je toho názoru, že v prípade, ak by existovali i naďalej dôvody väzby, sú splnené podmienky pre jej nahradenie dohľadom probačného a mediačného úradníka ako aj peňažnou zárukou. V prípade potreby je obvinený ochotný prijať akékoľvek primerané povinnosti v rámci nahradenia jeho väzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené (časť III) obvinený Ing. A. G. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zn. 3Tp/3/2020 z 15. marca 2021 zrušil a prepustil obvineného z väzby ihneď na slobodu.

Pre prípad, že by Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dôvod väzby je u obvineného daný, navrhuje, aby mu Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil dohľad probačného a mediačného úradníka i za využitia kontroly technickými prostriedkami a prijal ním zloženú peňažnú záruku.

K sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa dňa 18. marca 2021 vyjadril obvinený JUDr. O. G. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Veselého. Obvinený sťažnosť prokurátora považuje za nedôvodnú. Argumenty uvádzané prokurátorom k dôvodom pokračovania v trestnej činnosti na základe obsahu znaleckého posudku č. 61/2020 poukazujúc na samotný charakter a povahu stíhanej trestnej činnosti považuje za nedostatočné. V závere sťažnosti prokurátor konštatoval, že ak existujú dôvody väzby v prípade JUDr. O. G., tak potom aj na jeho osobu sa vzťahuje požiadavka predĺženia lehoty trvania väzby v rovnakom rozsahu ako u ostatných obvinených. Takéto argumenty zo strany prokurátora sú neurčité, nejasné a všeobecné a konštatovania majú znaky arbitrárnosti. Súd v každom štádiu trestného stíhania je povinný skúmať či dôvody väzby u obvineného trvajú a pokiaľ by tomu tak nebolo, tak by súd mal obvineného prepustiť z väzby na slobodu, čo sa aj stalo.

Obvinenému JUDr. O. G. mala väzba uplynúť dňom 1. apríla 2021, pričom už bola dvakrát predlžovaná na základe argumentácie prokurátora, že majú byť vypočutí dôležití svedkovia a jedná sa o určitú obťažnosť vecí, pretože neboli vypracované znalecké posudky.

Takýto znalecký posudok vo vzťahu k spoločnosti A. s.r.o., G. s.r.o. a U. s.r.o., bol vypracovaný takmer po jednom roku od začatia trestného stíhania a teraz práve naopak, to, že bol takýto posudok vypracovaný by malo byť dôvodom pokračovania v trestnej činnosti u obvineného, pričom vyšetrovateľ doteraz nedoručil obvinenému písomné vyhotovenie znaleckého posudku, aby si ho tento mohol preštudovať, pretože v ústave pre výkon väzby nie sú umožnené obvinenému možnosti si preštudovať riadnym spôsobom znalecký posudok v elektronickej forme.

V žiadosti o predĺžení väzby prokurátor uvádzal, že iný znalecký posudok má byť vypracovaný v najbližších dňoch, avšak do 18. marca 2021 takýto znalecký posudok, ktorý znalec vypracúva už vyše 11 mesiacov nebol obhajcovi obvineného doručený.

Od septembra roku 2020 nebol vo vzťahu k JUDr. O. G. vypočutý žiadny svedok a neboli produkované ani iné dôkazy ako tie, ktoré boli už súdu známe v septembri roku 2020, a preto je zrejme, že dochádza k účelovému predlžovaniu väzobného stíhania u obvineného.

JUDr. O. G. nemôže vykonávať funkciu konateľa obidvoch spoločností, pretože po 11 mesiacoch bol ustanovený opatrovník spoločnosti A. s.r.o., a G. s.r.o., tak akékoľvek úkony sú bezpredmetné s tým, že počas trvania väzby zomrel ďalší spoluobvinený JUDr. H. G., konateľ a spoločník U. s.r.o., a MVDr. G. spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní s tým, že je vylúčené, aby boli využité akékoľvek aktivity z A. alebo vo vzťahu k MVDr. G., kde už dávnejšie došlo k vypovedaniu všetkých splnomocnení.

V osobe JUDr. O. G. sa jedná o ťažko chorého človeka, ktorému nie je poskytovaná vo výkone väzby dostatočná zdravotná starostlivosť, kde svoje zdravotné problémy popísal pri viacerých výsluchoch, ako aj pred sudcom špecializovaného trestného súdu a pri jeho diagnózach hrozí zhoršenie jeho zdravotného stavu bez poskytnutia adekvátnej lekárskej starostlivosti, kde je osobou vyššieho veku so zníženou imunitou a reálne pri nakazení COVID 19, čo je za stavu v akom sa nachádza menovaný vo výkone väzby pravdepodobné, hrozí nebezpečenstvo ohrozenia jeho života aj v ďalšom trvaní väzby.

Menovaný je vo väzbe vyše 12 mesiacov od 4. marca 2020 a je najdlhšie väzneným v prípade kauzy tzv. W., pričom sa obvinený stotožňuje s názorom súdu, že v súčasnom štádiu trestného stíhania dôvody väzby u neho neexistujú, pretože tento sa potrebuje akútne liečiť, a to zrejme aj formou hospitalizácie v nemocničnom zariadení a neexistuje žiadna reálna obava, že by mohol pokračovať v takej trestnej činnosti, ako je to uvedené v uzneseniach o začatí trestného stíhania voči jeho osobe.

Stážnosti všetkých obvinených a prokurátora boli vzájomne doručené. Prokurátorovi bolo doručené aj vyjadrenie obvineného JUDr. G..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku na podklade podaných sťažností obvinených a prokurátora preskúmal napadnuté výroky uznesenia a správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých

výrokov uznesenia pri plnení revízneho princípu a dospel k záveru, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné a sťažnosť prokurátora ÚŠP GP SR je sčasti dôvodná. Obvinený JUDr. G. sťažnosť nepodal.

Vo všeobecnosti najvyšší súd považuje za potrebné so zreteľom na uplatnené sťažnostné námietky obvinených pripomenúť, že rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvinených. Súdy sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriavajú na hodnotenie viny obvineného, jeho obhajoby alebo dôkazov, ale skúmajú iba to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia o väzbe (primerane uznesenie II ÚS 626/2016). Takéto rozhodovanie je totiž vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej (rozsudok ESEľ Muray proti Spojenému kráľovstvu z 28. októbra 1994).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje najmä na odôvodnenie sťažnosti obhajcom obvineného Ing. G., ktorý hlavne rozoberá a hodnotí jednotlivé dôkazy a vyslovuje vlastné právne úvahy .

Z obsahu predloženého spisového materiálu z pohľadu zisťovania formálnych podmienok väzby vyplýva, že obvinený JUDr. O. G. a spol. (JUDr. H. G. a MVDr. H. G.) je trestne stíhaný na podklade uznesenia vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 3. oddelenie vyšetrovania Bratislava pod ČVS: PPZ-349-NKA-BA3-2019 pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona (v bodoch 4 až 9 a v bodoch 11 až 14, 33, 34, 36, až 40) a pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona (v bode 10) na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Uznesením vyšetrovateľa zo 4. marca 2020 pod ČVS: PPZ-349/NKA-Ba3-2019 bolo vznesené obvinenie JUDr. O. G. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona (v bodoch 11 až 14) na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

JUDr. G. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3Tp/3/2020 zo 7. marca 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tost/9/2020 z 23. marca 2020 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, s tým, že lehota väzby plyní od 4. marca 2020.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3Tp/3/2020 zo 14. mája 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tost/22/2020 z 28. mája 2020, bola žiadosť obvineného G. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3Tp/3/2020 zo 4. augusta 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tost/32/2020 z 12. augusta 2020, bola žiadosť obvineného JUDr. G. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a zároveň podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku bola lehota trvania väzby u obvineného predĺžená do 4. januára 2021.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 1. decembra 2020, sp. zn. 3Tp/5/2020 podľa § 18 ods. 1 Trestného poriadku bola spojená trestná vec obvinených JUDr. O. G., JUDr. H. G. (3Tp/3/2020) s trestnou vecou obvineného Ing. H. A. (3Tp/5/2020) na spoločné konanie.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. decembra 2020, sp. zn. 3Tp/3/2020 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. decembra 2020, sp. zn. 3Tost/54/2020 bola predĺžená lehota trvania väzby obvineným: JUDr. O. G., JUDr. H. G., Ing. H. A. do 1. apríla 2021.

Obvinený Ing. H. A. je trestne stíhaný na podklade uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 3. oddelenie vyšetrovania Bratislava z 31. marca 2020 pod ČVS : PPZ-349-NKA-BA3-2019, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (v bodoch 1 až 9) na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Uznesením vyšetrovateľa z 15. mája 2020, sp. zn. ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 bolo okrem iných osôb vznesené obvinenie aj Ing. H. A. v bodoch 19 až 29 a 32 až 40 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a v bodoch 30 až 31 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Uznesením vyšetrovateľa z 3. júla 2020, sp. zn. ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 bolo obvinenému Ing. A. okrem iných osôb v bodoch 1 až 9, 19 až 34, 36 až 40 vznesené obvinenie pre pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3Tp/5/2020 z 3. apríla 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tost/16/2020 z 21. apríla 2020, bol obvinený Ing. H. A. vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku s tým, že lehota väzby plynie od 1. apríla 2020.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3Tp/5/2020 z 15. júna 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tost/27/2020 z 15. júna 2020, bola žiadosť obvineného Ing. A. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie, sp. zn. 3Tp/5/2020 zo 7. októbra 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost/40/2020 zo 14. októbra 2020, bola žiadosť obvineného Ing. A. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a zároveň podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku bol u obvineného zmenený dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a súčasne podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku bola u obvineného predĺžená lehota trvania väzby do 4. januára 2021.

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Bratislava, ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 3. júla 2020 bolo vznesené obvinenie Ing. A. G. a Ing. D. N., obom pre pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona za skutky pod bodom 1 až 9, 19 až 34 a 36 až 40 na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Obvinený Ing. A. G. bol z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 4Tp/14/2020 z 5. júla 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tost/21/2020 z 10. júla 2020. Lehota väzby začala plynúť od 2. júla 2020.

Obvinený Ing. D. N. bol vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tost/30/2020 z 9. júla 2020 s tým, že lehota väzby začala u obvineného plynúť 9. júla 2020 so započítaním lehoty jeho zadržania od 3. júla 2020 o 22.45 hod. do 5. júla 2020 o 20.20 hod.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4Tp 14/2020 z 12. januára 2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tost 1/2021 z 28. januára 2021 bolo u obvinených Ing. N. a Ing. G. rozhodnuté o predĺžení lehoty trvania väzby do 4. januára 2021.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. januára 2021, sp. zn. 4Tp/14/2020 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2021, sp. zn. 1Tost/1/2021 bola lehota trvania väzby obvinených Ing. D. N. a Ing. A. G. predĺžená do 1. apríla 2021.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mať záujem o objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní, nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu, písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa ods. 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa ods. 7.

Podľa § 76 ods. 6 Trestného poriadku celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť

- a) dvanásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,
- b) tridsaťšesť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin
- c) štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 Trestného poriadku z lehoty uvedenej v ods. 6 pripadá na prípravné konanie najviac

- a) sedem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,
- b) devätnásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,
- c) dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Obvinený Ing. H. A. podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu 19. februára 2021. Obvinený Ing. A. G. podal žiadosť o prepustenie z väzby na svojom výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 15. marca 2021 (č. l. 759).

Úvod tohto rozhodnutia obsahuje prehľad o vznesených obvineniach a jednotlivé rozhodnutia o väzbe. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že o väzbe obvinených sa doposiaľ rozhodovalo priebežne a bez zbytočných prietáhov.

Najvyšší súd skúmal, či u obvinených pretrvávajú tzv. materiálne dôvody väzby. Vo všeobecnosti je možné uviesť, že pri rozhodovaní o väzbe postačuje dostatočne preukázať podozrenie, že obvinený spáchal skutok, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Materiálnymi podmienkami väzby obvinených sa dostatočným spôsobom zaoberal sudca pre prípravné konanie, a preto najvyšší súd na tieto odkazuje bez nutnosti ich podrobného uvádzania v tomto rozhodnutí.

Sudca pre prípravné konanie u všetkých obvinených (vrátane obvineného JUDr. O. G.) konštatoval existenciu dôvodnosti vedenia trestného stíhania pre trestné činy, pre ktoré bolo obvineným vznesené obvinenie. Od ostatného rozhodovania o väzbe obvinených nedošlo k žiadnym podstatným zmenám v súvislosti s dôvodnosťou vedenia trestného stíhania. Podozrenie zo spáchania trestnej činnosti obvinenými nebolo doteraz vyšetrovaním vyvrátené.

Sudca pre prípravné konanie nevzhliadol dôvody trvania preventívnej väzby u obvineného JUDr. O. G. a prepustil ho z väzby na slobodu. Podľa jeho názoru tieto dôvody zanikli. Od posledného rozhodnutia o väzbe u obvineného nedošlo k žiadnym takým skutkovým zisteniam a zmenám, ktoré by odôvodňovali existenciu preventívneho dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V prípade, že má existovať naďalej dôvod preventívnej väzby po 12

mesiacoch jej výkonu, musia byť zistené aj ďalšie konkrétne skutočnosti posilňujúce dôvod väzobného stíhania obvineného. V tejto súvislosti sudca pre prípravné konanie poukázal na rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie o predĺžení lehoty trvania väzby z 11. decembra 2020, kde bolo uvedené, že táto lehota trvania väzby do 1. apríla 2021 týkajúca sa obvineného JUDr. G. a Ing. A. je hraničná s poukazom na rozsah dokazovania, ako aj existenciu dôvodov väzby. Takto predĺženú lehotu trvania väzby akceptoval aj najvyšší súd v uznesení sp. zn. 3Tost 54/2020.

S týmto názorom sudcu pre prípravné konanie sa nadriadený súd nestotožňuje.

Trestné stíhanie obvinených JUDr. O. G., Ing. H. A., Ing. D. N. a Ing. A. G. nie je možné vnímať izolovane, bez vzájomného, logického a vecného kontextu (str. 15 návrhu prokurátora).

Prehľad o systéme a mechanizme fungovania predmetnej trestnej činnosti si vyžaduje komplexný prístup. To znamená, že nie je možné posudzovať a hodnotiť priebeh vyšetrovania, rozsah a obsah zabezpečených dôkazov individuálne, len vo vzťahu ku konkrétnej osobe, ale tieto je potrebné vnímať v ich logickej postupnosti a nadväznosti v kontexte celej trestnej činnosti.

Je potrebné si uvedomiť, že kauza W. patrí k najväčšej korupčnej kauze v dejinách Slovenska ako to viackrát bolo zmieňované aj médiami. Podstata podozrení z trestnej činnosti - korumpovanie pri rozdeľovaní eurofondov z Poľnohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“) vyplýva z doposiaľ vykonaných dôkazov, najmä výsluchov svedkov B. G., Ing. A. N., Ing. S. G., Mgr. M. B., Ing. L. Y., Mgr. L. O., Ing. L. U., a ďalších, z výsluchov spoluobvinených. Nemožno tiež opomenúť doteraz zabezpečené listinné dôkazy, ktoré v rámci výsluchov jednotliví svedkovia vydávali a listinné dôkazy zabezpečené z PPA, výpisy z účtov fyzických a právnických osôb. Fungovanie danej trestnej činnosti spočívalo v tom, že jednotliví žiadatelia na základe uzatvorenej zmluvy o dielo s fiktívnym predmetom, poukázali finančné prostriedky (zodpovedajúce dohodnutej odmene za úplatu) na účet spoločnosti G. s.r.o., spoločníkom ktorej bola spoločnosť A. s.r.o. a konateľom ktorej bol O. G., disponentom ktorého bol H. G., z ktorého boli tieto finančné prostriedky následne poukazované buď na súkromný účet H. G., z ktorého boli následne vykonávané hotovostné výbery, prípadne prevody finančných prostriedkov na iné subjekty (napr. S. O., V. U. s.r.o.) alebo na niektorý z viacerých bankových účtov spoločnosti A. s.r.o. (disponentom ktorých boli O. G. a H. G.), v rámci ktorých boli okrem hotovostných výberov, realizované aj interné prevody finančných prostriedkov na iné účty spoločnosti A. s.r.o. alebo z ktorých boli realizované aj interné prevody finančných prostriedkov, alebo z ktorých boli realizované finančné transakcie na bankové účty Advokátska kancelária U. s.r.o.). Neskôr v roku 2018 sa čiastočne zmenil predmetný rámec fungovania tak, že finančné prostriedky zodpovedajúce odmene zo zmluvy o dielo boli poukazované spoločnosti A. s.r.o. ako zhotoviteľovi, s následným transferom na bankové účty Advokátskej kancelárie U. s.r.o. alebo na bankový účet H. G., z ktorých boli realizované ďalšie finančné prevody. V tejto súvislosti sa možno s analýzou prokurátora v plnom rozsahu stotožniť a v podrobnostiach na ňu poukázať.

Najvyšší súd dospel k záveru, že aj v tomto štádiu trestného konania je zrejmé, že v preskúmvanej veci u obvineného JUDr. G. je daná materiálna podmienka väzby, a to dôvodné podozrenie zo spáchania skutkov kladených mu za vinu. Obvinený je dôvodne podozrivý z páchania rozsiahlej trestnej činnosti, páchanej sofistickým spôsobom a po dlhší čas. Trestná činnosť mala obvinenému zabezpečovať značný zdroj príjmov. Tým je daný dôvod pre pokračovanie v páchaní trestnej činnosti, teda k preventívnemu dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako bol doteraz konštatovaný v skorších súdnych rozhodnutiach. Táto obava je daná aj samotným charakterom a povahou trestnej činnosti. Na tom nič nemení skutočnosť, že spoluobvinený JUDr. H. G. konateľ a spoločník U. s r.o. zomrel. Obvinený JUDr. G. namietal, že od septembra roku 2020 nebol vo vzťahu k jeho osobe vypočutý žiaden svedok a neboli produkované ani iné dôkazy. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Vykonávanie vyšetrovania nespočíva len vo výsluchoch svedkov, ale je to zložitá činnosť, ktorá nemá byť len sumarizáciou dôkazov, ale aj ich vyhľadávania, dokumentovania, hodnotenia, preverovania a vyhodnotenia vo vzájomných súvislostiach. K doterajším skutočnostiam, odôvodňujúcim preventívnu väzbu, pristúpili ďalšie relevantné okolnosti, ktoré vyplývajú z obsahu a záverov znaleckého posudku č. 61/2020 z odboru Ekonomika a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling (zv. IIIe č. l. 1227ha113 - 1227ha551), ktorý vypracovala znalkyňa JUDr. Ing. I. 7. decembra 2020. Z obsahu znaleckého posudku sú zrejmé vzájomné finančné vzťahy medzi subjektami G. spol. s r.o., A. s.r.o. a Advokátska kancelária U. s.r.o., ako aj schémy finančných tokov k jednotlivým skutkom, uvedeným v uzneseniach o vznesení obvinenia (vo vzťahu k jednotlivým žiadateľom o NFP), ako aj samotný spôsob účtovania o týchto transakciách. Účtovníctvo podľa záverov posudku nespĺňa základné požiadavky na vedenie účtovníctva v zmysle zákona, neposkytuje verný a pravdivý obraz o činnosti spoločnosti. V roku 2016 boli z účtov spoločnosti A. s.r.o. realizované hotovostné výbery vo výške 1 859 700 eur, pričom len suma 5 000 eur bola následne vrátená na účet spoločnosti, pričom vo vzťahu k finančným prostriedkom vo výške 883 200 eur nebol účtovne zdokladovaný účel ich použitia; vo vzťahu k zvyšnej časti vo výške 971 500 eur boli zo strany JUDr. G. vystavené zmenky na rad A. s.r.o. pre spoločnosť W. H. B. U.. Spoločnosť A. s.r.o. následne prijatie zmenky a úhradu pohľadávky voči JUDr. G. (v celkovej sume 971 500 eur) zaúčtovala na základe vnútorného zaúčtovacieho dokladu, čím došlo k uhradeniu záväzku voči spoločnosti W. H. B. Ltd. (stret vzájomných záväzkov a pohľadávok). Je potrebné poukázať na vzájomné finančné vzťahy (toky) medzi spoločnosťou advokátska kancelária U. s.r.o. a A. s.r.o., kde boli zistené len dve faktúry za poskytnutie právnych služieb, pričom ostatné finančné toky boli dokladované len správami o použití zverených finančných prostriedkov bez existencie účtovných denníkov, bez ktorých sa nemožno bližšie a podrobnejšie vyjadriť k uskutočneniu týchto finančných transakcií. Z účtovníctva spoločnosti Advokátska kancelária U. s.r.o. je zrejmé, že v roku 2016 došlo k zníženiu záväzkov voči spoločnosti A. s.r.o. o 633 000 eur (zo sumy 1 783 500 eur) na základe JUDr. G. vystavených zmeniek na rad A. s.r.o. (v celkovej výške 633 000 eur), zaúčtovaných vnútorným zúčtovacím dokladom. Zostávajúca suma záväzkov (vo výške 1 150 500 eur) bola následne na základe vzájomného zúčtovacieho dokladu započítaná s pohľadávkou spoločnosti A. s.r.o. vo výške 1 150 547,50 eur.

Čo sa týka námietky obvineného, že mu vyšetrovateľ nedoručil znalecký posudok v písomnej forme, k tomu najvyšší súd uvádza, že znalecký posudok sa doručuje predovšetkým obhajcovi, ktorý sa k nemu môže vyjadriť.

Obvinený JUDr. G. v sťažnosti poukazoval na svoj zdravotný stav, ktoré zdravotné problémy popísal pri viacerých výsluchoch a ktoré môžu ohroziť jeho život pri ďalšom trvaní väzby.

Podľa § 3 ods. 2, ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby ak zdravotný stav obvineného vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nemožno poskytnúť v ústave, alebo ak je to potrebné na účely trestného konania, väzba sa na nevyhnutne potrebný čas vykonáva v nemocnici pre obvinených a odsúdených. Ak zdravotný stav obvineného vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nemožno poskytnúť v ústave alebo v nemocnici, väzba sa na nevyhnutne potrebný čas vykonáva v inom zdravotníckom zariadení.

Obvinený je vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, nie je umiestnený v nemocnici, preto sa dá predpokladať, že jeho zdravotné ťažkosti nie sú takého charakteru, že by nebol schopný väzbu vykonávať bez ohrozenia svojho života alebo zdravia. Okrem toho skutočnosť, že je ťažko chorý obvinený nedoložil žiadnymi relevantnými dokladmi (napr. lekárskou správou).

Z uvedených skutočností vyplýva, že doposiaľ ustálený dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku naďalej trvá a nedošlo k jeho oslabeniu.

Pokiaľ ide o obvineného Ing. H. A., najvyšší súd zastáva názor, že v predmetnej veci aj v tomto štádiu konania existuje dostatok podkladov, na ktorých je založená existencia materiálnych podmienok väzby. Opodstatnenosť trestného stíhania obvineného je i naďalej daná a vyplýva z výpovedí B. G., Ing. A. N., Ing. S. G. a ďalších svedkov, ale aj z výsluchov obvinených Ing. S. O., MVDr. H. G., z doposiaľ zadovážených listinných dôkazov, ktoré vydali v rámci svojich výsluchov jednotliví svedkovia, ale tiež z listinných dôkazov zabezpečených z Pôdohospodárskej platobnej agentúry, ako aj zo zabezpečených výpisov z účtov fyzických a právnických osôb. Svoje opodstatnenie majú aj skutočnosti, ktoré vo vzťahu k obvinenému uviedol spoluobvinený MVDr. H. G., ktorý mu mal odovzdávať pomernú časť finančných prostriedkov, pochádzajúcich z korupčnej trestnej činnosti v súvislosti s konaním o žiadostiach o NFP. Interesantná je najmä suma finančných prostriedkov, ktoré mal odovzdať Ing. A., a ktorá sa z hľadiska svojho objemu približuje sume, ktorú mal Ing. A. požičať spoluobvinený Ing. A. G.. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani skutočnosti týkajúce sa následného spôsobu nakladania s takto požičanými finančnými prostriedkami zo strany obvineného v súvislosti s aktivitami spoločnosti Y. B. a.s. vo vzťahu k spoločnosti V. B. spol. s r.o. .

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa rovnako stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že u obvineného Ing. H. A. aj naďalej možno konštatovať existenciu dôvodov preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, preto nie je možné vyhovieť ani jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Najvyšší súd len pripomína, že dôvodom preventívnej väzby je obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. U obvineného v priebehu vyšetrovania boli zistené ďalšie skutočnosti, ktoré vyústili do vznesenia obvinenia Ing. A. (ČVS: PPZ-349/NKA-BA-3-2019 z 8. marca 2021), pre pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v bodoch 41 až 93 uznesenia, teda pre

ďalších 53 čiastkových skutkov. Obvinený mal túto trestnú činnosť páchať spolu s obvineným MVDr. G..

Výpoveď MVDr. H. G. vo vzťahu k obvinenému Ing. A. a nadväzujúca výpoveď O. G. zosilňuje dôvod preventívnej väzby obvineného, a preto jeho prepusteniu z väzby nie je možné vyhovieť, pretože naďalej pretrváva dôvodná obava z pokračovania páchania trestnej činnosti.

Narušenie rodinných vzťahov a zlý zdravotný stav manželky obvineného nemôžu byť okolnosťou, ktorá by zoslabovala súčasné dôvody jeho väzobného stíhania.

K námietkam obvineného Ing. A., že mu nebolo doručené uznesenie vyšetrovateľa z 8. marca 2021, sp. zn. ČVS: PPZ-349/NKA-BA-2019, najvyšší súd túto skutočnosť overoval a zistil, že predmetné uznesenie z 8. marca 2021 bolo v tento deň vyšetrovateľom vyexpedované všetkým obvineným a obhajcom v uvedenej trestnej veci. Predmetné uznesenie bolo menovaným obvineným doručené 16. marca 2021 a je súčasťou dopĺňujúceho zväzku č. 1 vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-349/NKA-BA3-2019, ktorý bol na Špecializovaný trestný súd doručený 9. marca 2021, t. z. pred konaním výsluchov obvinených (12. - 15. marca 2021). Sudca pre prípravné konanie mohol teda skutočnosti uvedené v uznesení považovať za skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z pokračovania trestnej činnosti obvineného posilňujúce dôvod preventívnej väzby. Obvinený Ing. A. sa k predmetnému uzneseniu v sťažnosti vyjadroval v tom zmysle, že o vznesení nového obvinenia sa dozvedel 15. marca 2021 pri svojom výsluchu. Toto uznesenie považuje za umelé nadhodnotenie doposiaľ existujúceho obvinenia a je výslovne účelovo načasované.

V súvislosti so sťažnostnou námietkou obvineného (§ 76 ods. 8) najvyšší súd uvádza, že predmetné ustanovenie prioritne rieši celkovú lehotu väzby pri trestnom stíhaní pre viac trestných činov. Toto ustanovenie dáva súdu fakultatívnu možnosť, aby na podklade návrhu prokurátora zmenil dôvody väzby za účelom stanovenia jej maximálnej lehoty v závislosti od typovej závažnosti trestného činu. V prejednávanej veci sa celková lehota trvania väzby odvíja od skutočnosti, že ide o obzvlášť závažný zločin, a to od začiatku trestného stíhania vo veci, preto vznesenie obvinenia pre ďalší obzvlášť závažný zločin, na počítanie celkovej lehoty väzby nemá vplyv. Z tohto dôvodu nebolo potrebné, aby došlo k rozšíreniu skutkového vymedzenia dôvodov väzby, resp. k zmene dôvodov väzby. To však nebráni prokurátorovi v tom, aby podal samostatný návrh na zmenu dôvodov väzby ak dospeje k záveru, že u obvineného (obvinených) niektorý dôvod väzby, príp. viaceré novo vznikli. Možno konštatovať, že v danom prípade, kedy obvinený podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu sa povinnosť sudcu v zmysle § 79 ods. 2 Trestného poriadku skúmať, či dôvody väzby trvajú, alebo sa zmenili, obmedzuje v podstate len na skúmanie existencie už daných väzobných dôvodov. (Toto vysvetlenie sa vzťahuje aj na námietku, ktorú v sťažnosti uviedol aj obvinený Ing. N..).

Ďalšia námietka obvineného spočívala v tom, že predmetné obvinenie sa zakladá výlučne na zozname faktúr vydanom dňa 16. februára 2021, t. j. na úkone vykonanom pred začatím trestného stíhania a preto nezakladá dôvod väzby.

Najvyšší súd uvádza, že aj spomínaný úkon smeruje k objasneniu a prevereniu skutočností dôvodne nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. Je nepochybné, že predmet vyšetrovanej trestnej činnosti sa dotýka podnikateľskej činnosti obvinených, poznatky k jej objasneniu môžu poskytnúť uvedené faktúry, ktoré sú tiež prostriedkom na dosiahnutie sledovaného cieľa. O tom, či tieto dôkazy budú použité v trestnom konaní a či sa na ne bude prihliadať v rámci vykonania dokazovania, rozhodne v konečnom dôsledku súd.

Hodnotenie dôkazov a porovnávanie procesného postupu OČTK obvineným A. v súvislosti s trestným stíhaním obvineného G. (realizácia tzv. otočiek), v posudzovanej veci je možné pokladať len za hypotetické a špekulatívne úvahy.

Uvedené skutočnosti sú podľa názoru najvyššieho súdu dostatočne konkrétne a postačujú na pokračovanie obvineného vo väzobnom stíhaní pri konštatovaní existencie preventívneho dôvodu väzby.

K obvineným Ing. D. N. a Ing. A. G. je potrebné uviesť, že opodstatnenosť trestného stíhania je i naďalej daná v podobe, ako ju vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich uzneseniach (sp. zn. 3Tost 21/2020, 3Tost/30/2020, 1Tost/1/2021 a prokurátor ÚŠP GP SR vo svojom návrhu z 1. marca 2021.

Dôvody väzby kolúzne a preventívnej u obvineného Ing. D. N. vyplývajú predovšetkým z výsluchov utajeného svedka č.1 zo 16. októbra 2020 a svedkov JUDr. H. O., Ing. N. Z., JUDr. O. M. (november 2020). Tieto výpovede v kontexte výpovede svedka O. G. nasvedčujú nielen prepojeniu obvineného Ing. N. na osoby z prostredia rezortu pôdohospodárstva a Policajného zboru, ale nasvedčujú tomu, že finančné prostriedky (ktoré mal od H. G. prevziať H. A.) mali byť určené práve pre osobu D. N., ktorý ich následne mal vložiť do legalizačného mechanizmu účelových finančných tokov, vytvorených Ing. A. G.. K predmetnému legalizačnému mechanizmu je potrebné poukázať na vzájomné časovo vecné súvislosti a prepojenie medzi obvinenými Ing. A. G. a Ing. D. N. v súvislosti s prevodom obchodného podielu v spoločnosti H. H., a.s.

Spoločnosť H. C. U. uzavrela 30. septembra 2016 zmluvu o prevode 51 % akcií spoločnosti H. H. a.s. so spoločnosťou N. (v ktorej v tom čase bol spoločníkom a konateľom Ing. N.). Z obsahu zmluvy je zrejmé, že kúpna cena bola dohodnutá na sumu 3 187 500 eur, splatná do 31. decembra 2016. Účinky prevodu akcií mali nastať vyplnením rubopisu a odovzdaním z predávajúceho na kupujúceho; vo vzťahu k spoločnosti H. H. a.s. dňom zápisu zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov (zv. XI, č.l. 4009brq a nasl.).

V nadväznosti na túto zmluvu Ing. N. uskutočnil 8. decembra 2016 zo svojho osobného účtu prevod finančných prostriedkov vo výške 1 000 000 eur na účet spoločnosti H. C. U. (uhradenie

časti kúpnej ceny za prevod 51 % akcií spoločnosti H. H., a.s.). Následne 9. decembra 2016 však dochádza k podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti N. z Ing. N. na Ing. A. G. za sumu 16 000 000 eur (zv. Xb, č. I. 4009xi a nasl.). Uvedené transakcie sa vo vzájomných časovo-vecných súvislostiach dôvodne javia ako účelové, vykazujúce znaky legalizačného konania. Ing. N. tak dostal finančné prostriedky vo výške 15 miliónov eur, ktoré sú formálno-právne podložené príslušnými listinami, za čo zaplatil sumu 1 milión eur. Uvedené vzájomné transakcie medzi obvinenými Ing. N. a Ing. G. nadväzujú na vzťahy medzi Ing. G. a spoločnosťou F. a.s., s ktorou sa menovaný identifikuje, akoby boli jeden a ten istý subjekt, kde je spleť hotovostných pohybov finančných prostriedkov a vzájomný záväzkovo-právny vzťah (vzájomné pôžičky), ktoré sú potom dopĺňané formálne deklarovanými aktivitami obchodného charakteru medzi spoločnosťou F., a.s., so spoločnosťou Q. s.r.o. (ale aj ďalšími - R., s.r.o., Z. A., s.r.o.), ktoré v rámci komplexného posudzovania vzťahovo-vecných súvislostí vytvárajú taký rámec, ktorý možno rozumne identifikovať a interpretovať ako účelové transakcie s cieľom výrazného zníženia prehľadnosti uvedených vzťahov. Na základe existencie týchto vzťahov potom bolo možné, aby sa finančné prostriedky z korupčnej trestnej činnosti, ktoré mal Ing. N. prevziať od Ing. A., dostali (formou hotovostných vkladov A. G. a súvisiacich finančných transakcií - prevod akcií spoločnosti H. H., a. s.) do toku následne realizovaných finančných operácií uskutočňovaných A. G. a spoločnosťou F. a.s., výsledkom ktorých bolo poskytnutie pôžičiek Ing. A. (ktorý je personálne prepojený tak s Ing. G., ako aj s Ing. N.).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je to reálna obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obvinených Ing. N. a Ing. G..

Čo sa týka dôvodu kolúznei väzby u obvineného N., tento je i naďalej daný charakterom a rozsahom trestnej činnosti, ktorá vyústila do väzobného stíhania viacerých osôb. Treba poznamenať, že okruh obvinených a svedkov nie je definitívny; obava z ich možného ovplyvňovania stále hrozí. Kolúzny dôvod väzby zosilňujú najmä výpovede svedkov JUDr. O. a Ing. Z., ktorí zhodne uvádzali, že obvinený mal mať z prostredia Policajného zboru prístup k rôznym operatívnym informáciám, ktoré sa týkali činnosti Poľnohospodárskej platobnej agentúry. Obvinený sa zúčastňoval pracovných stretnutí vedenia Národnej kriminálnej agentúry. Súhrn okolností, tvoriacich obavu z možného marenia trestného stíhania, dopĺňa fakt, že pri obhliadke kancelárie špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 22. októbra 2020 boli okrem iného nájdené listiny týkajúce sa obvineného, (kópia uznesenia o vznesení obvinenia, ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 3. júla 2020, odôvodnenie podnetu na vzatie do väzby zo 4. júla 2020, návrh na vzatie do väzby zo 4. júla 2020), pričom tieto listiny nesúviseli s výkonom prokurátorského dozoru. Z uznesenia sp. zn. ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 z 5. novembra 2020 vyplýva, že (okrem iných osôb) Ing. N. je trestne stíhaný v inom konaní, pre zločin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (v bode 1), pre pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (v bodoch 6 a 9) a pre obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (v bode 10). Z doterajšieho vyšetrovania je potom zrejmé, že Ing. D. N. mal byť v kontakte nielen s Ing. H. A., ale tiež s V. Z.. Stretnutia menovaných sa mali uskutočniť práve na pôde ministerstva pôdohospodárstva, do gescie ktorého spadá aj činnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry. Zo zabezpečených dôkazov taktiež vyplýva, že Ing. A. mal s Ing. N. na stretnutí u V. Z. preberať nejaké firmy v súvislosti s PPA. Zároveň je zrejmé, že

obvinený Ing. N. chodieval do kancelárie na Ministerstve pôdohospodárstva Slovenskej republiky za V. Z. opakovane. Systém dožiadaní adresovaných PPA bol v rámci Policajného zboru nastavený takým spôsobom, aby tieto žiadosti boli zasielané prostredníctvom sekretariátu riaditeľa národnej protikorupčnej jednotky, teda aby mala táto osoba prístup k relevantným informáciám (najmä operatívnej povahy) ohľadom aktivít polície vo vzťahu k platobnej agentúre.

S ohľadom na silu dôkaznej situácie je pre osobu obvineného v prípade jeho prepustenia na slobodu „kolúzne konanie“ jedinou možnosťou, ako sa vyhnúť dlhoročnému väzeniu.

Záverom možno konštatovať, že u obvineného Ing. D. N. od posledného rozhodovania o väzbe nedošlo k takým podstatným zmenám, ktoré by mali vplyv na zmenu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku.

Pravidelne opakujúcou sa námietkou obvineného Ing. D. N., ktorú uplatňoval aj v ostatnom rozhodovaní o väzbe, je námietka zákonného sudcu. Obvinený nesúhlasil, že zákonným sudcom vo veci jeho rozhodovania o väzbe je sudca pre prípravné konanie JUDr. Roman Púchovský. V tejto súvislosti poukazuje na porušenie pravidla určeného pod bodom 8. oddielu V. rozvrhu práce, ktorý stanovil výnimku z princípu tzv. väčšinového sudcu. Podľa názoru obvineného zákonným sudcom mal byť JUDr. Peter Pulman, LL.M podľa bodu 8. oddielu V. rozvrhu práce. Sudca pre prípravné konanie JUDr. Púchovský k určeniu svojej príslušnosti uviedol, že bol určený ako tzv. „väčšinový sudca“ v súlade bodom 7. oddielu V. platného Rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu pre rok 2021. K nezhodám pri výklade rozvrhu práce medzi dotknutými sudcami podľa jeho slov nedošlo, a preto nebolo vydané ani Opatrenie predsedu Špecializovaného trestného súdu v zmysle Dodatku č. 1. Podľa VII. oddielu Rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu na rok 2021, bodu 5/ ak dôjde službukonajúcemu sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie lehoty trvania väzby a tento bude obsahovať mená obvinených, o ktorých doposiaľ nebol urobený prvý úkon a zároveň aj mená obvinených, u ktorých už bol urobený prvý úkon, o návrhu rozhodne ten sudca pre prípravné konanie, ktorý vykonal prvý úkon. Podľa bodu 6/ ak dôjde službukonajúcemu sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie lehoty trvania väzby a tento bude obsahovať mená obvinených, o ktorých doposiaľ nebol urobený prvý úkon, ale bude obsahovať aj mená obvinených, u ktorých už bol urobený prvý úkon viacerými sudcami pre prípravné konanie, o tomto návrhu rozhodne ten sudca pre prípravné konanie, ktorý v minulosti rozhodoval o prvom úkone u najväčšieho počtu obvinených uvedených v predloženom návrhu. V prípade, že viacerí sudcovia rozhodovali o rovnakom počte obvinených, rozhodne ten sudca pre prípravné konanie, ktorý v minulosti rozhodoval o väzbe niektorého z obvinených ako prvý. Podľa bodu 7/ ak dôjde službukonajúcemu sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie lehoty trvania väzby a tento bude obsahovať mená obvinených, u ktorých už bol urobený prvý úkon viacerými sudcami pre prípravné konanie, o tomto návrhu rozhodne ten sudca pre prípravné konanie, ktorý v minulosti rozhodoval o prvom úkone u najväčšieho počtu obvinených uvedených v predloženom návrhu. V prípade, že viacerí sudcovia rozhodovali o rovnakom počte obvinených, rozhodne ten sudca pre prípravné konanie, ktorý v minulosti rozhodoval o väzbe niektorého z obvinených ako prvý.

Bod č. 8 citovaného rozvrhu práce sa týka predĺženia lehoty trvania väzby a návrhu na zmenu dôvodov väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že v posudzovanej veci rozhoduje o sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR proti prepusteniu obvineného JUDr. O. G. z väzby na slobodu a o nepredĺžení lehoty trvania väzby do 1. novembra 2021, o sťažnostiach obvinených L. H. A., Ing. D. N. a Ing. A. G.. Sudca pre prípravné konanie JUDr. Roman Púchovský vykonal prvý úkon voči obvineným G., G. a G., tým, že ich vzal do väzby na základe uznesenia ŠTS zo 7. marca 2020, sp. zn. 3Tp/3/2020. Menovaný sudca pre prípravné konanie vzal do väzby aj obvinených A. a G. uznesením ŠTS z 3. apríla 2020, sp. zn. 3Tp/5/2020. Prvý úkon voči obvinenému Ing. N. a Ing. G. urobil sudca pre prípravné konanie JUDr. Michal Truban (uznesenie z 5. júla 2020, sp. zn. 4Tp/14/2020), ktorý bol následne uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. októbra 2020, sp. zn. 4Ndt/24/2020 vylúčený z vykonávania úkonov v tejto trestnej veci. Uznesením sudcu pre prípravné konanie JUDr. Jána Buvalu z 5. júla 2020, sp. zn. 4Tp/14/2020 bol Ing. G. vzatý do väzby a Ing. N. bol prepustený zo zadržania. Z uvedeného vyplýva, že JUDr. Púchovský ako prvý vykonával úkony voči obvineným (G., A.), ktorí sú spolu s inými uvedení v návrhu prokurátora z 1. marca 2021 (apríl 2020) bod 6, 7, preto je zákonným sudcom aj v posudzovanej veci. O návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby v posudzovanej veci rozhodoval zákonný sudca pre prípravné konanie.

Obvinený sa prostredníctvom svojho obhajcu domáhal od prokurátora upresnenia jeho návrhu, ktoré informácie považoval za nevyhnutné pre možnosť riadneho uplatnenia práva na obhajobu. Najvyšší súd len pripomína, že takúto námietku uplatňoval obvinený aj pri ostatnom rozhodovaní o väzbe (sp. zn. 1Tost/1/2021), s ktorou sa súd náležite vysporiadal na str. 37 až 38, preto na závery súdu poukazuje bez ich opakovania.

Ďalšia námietka obvineného spočívala v tom, že zo strany OČTK počas celého trvania väzby mu nebol umožnený kontakt s otcom a sestrou formou návštev, nebola mu umožnená ani jedna kontaktná návšteva s manželkou a deťmi. Vyšetrovateľ a ani prokurátor doposiaľ neuviedli relevantné dôvody, pre ktoré obvinenému neumožňujú návštevu. Bez legitímneho dôvodu mu bol odopieraný aj prístup k notárovi.

Vo všeobecnosti sa žiada uviesť, že sudca pre prípravné konanie ani nadriadený súd nedisponujú žiadnou dozornou alebo kontrolnou právomocou nad výkonom väzby.

Spôsob výkonu väzby, práva a povinnosti obvineného vo výkone väzby a dozor a kontrolu nad výkonom väzby upravuje zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby. Návštevy ustanovuje § 19. Dozor a kontrolu nad výkonom väzby § 59 a § 60.

Odpoveď na túto námietku obvinený dostal od prokurátora ÚŠP GP SR 8. marca 2021, označenú ako upovedomenie o výsledku preskúmania postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku. Okrem iného prokurátor uviedol, že výkon väzby je vždy spojený s obmedzením niektorých základných práv a slobôd. Možnosť prijatia návštevy zo strany obvineného je jeho právom, avšak nie právnym nárokom, pričom v prípade výkonu kolúzne väzby v štádiu prípravného konania, o povolení návštevy rozhoduje OČTK, ktorý je zároveň oprávnený vyhradiť si právo byť prítomný pri tejto návšteve. Ohľadom vylúčenia prítomnosti niektorých osôb pri návšteve, takýto postup je odôvodnený skutočnosťou, že niektorá z týchto osôb vystupuje v

určitom procesnom postavení v danom trestnom konaní, prípadne je predpoklad, že táto osoba bude v určitom procesnom postavení v budúcnosti vystupovať.

Pokiaľ ide o osobu obvineného Ing. A. G. najvyšší súd poukazuje na doterajšie rozhodnutia o väzbe obvineného - uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4Tp/14/2020 z 10. decembra 2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Tost/34/2020 z 30. decembra 2020, uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4Tp/14/2020 z 12. januára 2021 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tost/1/2021 z 28. januára 2021, z ktorých vyplýva, že u obvineného pretrváva opodstatnenosť trestného stíhania, nenastali žiadne okolnosti, ktoré by oslabovali materiálne podmienky väzby u obvineného. Dopusiaľ vykonanými dôkazmi bolo preukázané priame personálne a finančné prepojenie s obvineným Ing. H. A.. Obvinený Ing. G. je dôvodne podozrivý, že prostredníctvom viacerých finančných operácií presúval finančné prostriedky zo svojho účtu na osobný účet (okrem iných) obvineného Ing. A., ktoré mohli mať pôvod v protiprávnej korupčnej trestnej činnosti, konkrétne v úplatkoch, ktoré mal v rozsahu minimálne 1 377 953,34 eur poskytnúť obvinený MVDr. H. G. obvinenému H. A. (vyšetrovací spis zv. IIb č. 1 747 -760 a 808a - 808q). Podozrenie z takejto činnosti umocňuje napr. výpoveď svedka O. S. z 28. júla 2020, ktorý ozrejmil, akým spôsobom sa stal konateľom obchodnej spoločnosti Q., s.r.o. a ako túto funkciu vykonával - de facto pod výhradným vplyvom obvineného Ing. G.. Svedok O. N. sa vyjadril k podnikateľským vzťahom s A. G. ohľadom spoločnosti H. H. (výsluch z 29. júla 2020).

Možno konštatovať, že tieto skutočnosti nasvedčujú existencii legalizačného mechanizmu, spočívajúcom v podozrivom toku finančných prostriedkov, ktoré obvinený Ing. A. G. v hotovosti vkladal na svoj účet a následne vykonané dispozície s týmito prostriedkami v prospech spoločnosti F., a.s. (a nadväzujúc cez spoločnosť Q. s.r.o., ktoré mali byť vrátené do dispozície A. G.), logicky do tohto rámca vzájomných vzťahov zapadá aj prevod obchodného podielu spoločnosti N. s.r.o. na spoločnosť F., a.s. V kontexte týchto skutočností sa potom vyjadrenie obvineného A. G. o tom, že k zabezpečeniu pôžičiek zriadením záložného práva malo dôjsť z dôvodu zhoršenia postavenia H. A. ako dlžníka (z dôvodu jeho väzobného stíhania) javí ako účelové a tendenčné. Táto skutočnosť potom v rozumnej rovine nasvedčuje tomu, že má kolúzny charakter v tom zmysle, že zabezpečením predmetných záväzkov sa formálno-právne mala deklarovať nielen ich reálnosť, ale práve skutočný účel, resp. dôvod, pre ktorý boli tieto finančné prostriedky zo strany obvineného A. G. poskytnuté ako pôžička.

V tomto smere neobstojí ani argumentácia, že znalecký posudok č. 14/2020 konštatuje riadne vedenie účtovníctva zo strany spoločnosti F. a. s. Predmetom trestného stíhania totiž nie je spôsob samotného vedenia účtovníctva danej spoločnosti, ale existencia a skutočný dôvod (účel) jednotlivých transakcií. Na uvedené potom nadväzuje aj samotný spôsob vzájomného vysporiadavania záväzkov a pohľadávok (vzájomné započítania) z prijatých a poskytnutých pôžičiek medzi spoločnosťou F., a.s. a Ing. A. G..

Kolúzny charakter vyplýva aj z odôvodneného predpokladu ovplyvňovania svedkov, ktorých výsluch prichádza do úvahy. Tieto osoby sa mali svojou činnosťou podieľať na aktivitách spojených s činnosťou spoločnosti F., a.s., pričom ide o subjekty, ktoré mali vystupovať vo vzťahu k osobe obvineného ako jeden zo subjektov záväzkovo-právneho vzťahu (zmluvy o pôžičke). Nič by nebránilo aj možnému skontaktovaniu sa s osobami, ktoré určitým spôsobom na údajne páchanej trestnej činnosti určitým spôsobom participovali. Tak ako uvádza obvinený v sťažnosti, môže sa jednať o cca 200 až 300 osôb.

V súčasnej fáze trestného konania je nutné jednoznačne konštatovať, že doposiaľ vykonané dôkazy a realizované procesné úkony OČTK nielenže potvrdzujú dôvodnosť trestného stíhania, ale dokonca zvyrazňujú, že trestná činnosť údajne páchaná aj obvineným Ing. G. by mohla byť ešte rozsiahlejšia v porovnaní s pôvodne predpokladaným penzom trestnej činnosti. O ostatnom svedčí takmer kontinuálne rozširovanie vyšetrovania už beztak pomerne značného rozsahu (v súčasnosti 56 zväzkov súdneho spisu).

Ďalej je potrebné poukázať aj na prepojenie obvineného s obvineným Ing. N. v súvislosti s prevodom obchodného podielu H. H. a. s., ktoré transakcie sa javia ako účelové, vykazujúce znaky legalizačného konania.

Takisto preventívny dôvod väzby u obvineného Ing. A. G. naďalej pretrváva a spočíva v obave, že bude pokračovať v trestnej činnosti poukazujúc na spôsob páchania trestnej činnosti, jej charakter (vysoký stupeň sofistikovanosti), dlhšiu dobu jej páchania. Hrozí tu obava, že by na slobode mohol ešte pôsobiť na osoby, s ktorými realizoval obchodné transakcie s finančnými prostriedkami. Je nepochybné, že páchaná trestná činnosť bola realizovaná aj prostredníctvom právnických osôb, pričom doposiaľ nedošlo k celkovej identifikácii následného použitia a ďalšieho použitia príjmov z údajnej trestnej činnosti. Táto obava je dôvodná aj v súčasnom období vzhľadom na správanie sa obvineného vo vzťahu k obvinenému Ing. A., keď k finančným aktivitám dochádzalo nielen v období, keď bol Ing. A. zamestnaný v PPA, ale aj následnom časovom období v rokoch 2017, 2018, 2019, kedy boli naďalej poukazované platby od obvineného Ing. G. na účet Ing. A. a ďalšie platby na účty spoločností Y. B., V. B., s.r.o.

K námietkam obvineného, ktoré v sťažnosti uplatnil prostredníctvom svojho obhajcu je možné uviesť, že jeho námietky sú v podstate len vyjadrením jeho nespokojnosti s väzobným stíhaním, ktoré obvinený uviedol pred sudcom pre prípravné konanie a ktoré je potrebné vnímať ako spôsob jeho obhajoby. Predovšetkým sa obvinený prostredníctvom obhajcu vyjadruje k skutkovým zisteniam a podľa svojho vlastného posúdenia závery dokazovania interpretuje používajúc na to aj svoju zostavenú tabuľkovú formu.

Vo všeobecnosti sa týkajú námietky sťažovateľov priebehu dokazovania, poukazujú na procesné postupy u jednotlivých obvinených (G.). Najvyšší súd to považuje za prirodzenú súčasť obhajoby a poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces

neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia stavu vecí a ak sa neriadi jej výkladom všeobecných právnych predpisov (uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV.ÚS 252/04, z 31. augusta 2004).

Námietky obvinených smerovali aj k odôvodneniu rozhodnutia (nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť). Podľa rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 498/2017, pokiaľ ide o požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu v limitoch čl. 6 ods. 1 Dohovoru (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) ústavný súd sa už odvolal na judikatúru ESLP, podľa ktorej čl. 6 ods. 1 Dohovoru súd síce zaväzuje, aby odôvodnil svoje rozhodnutie, to však neznamená, že sa vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď (rozhodnutie ESLP vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994).

Najvyšší súd len dodáva, i keď rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu bolo stručné, dalo primárne odpoveď na všetky otázky tak, aby bolo možné v posudzovanej veci rozhodnúť. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (II. ÚS 154/2019, II. ÚS 84/2019, I. ÚS 160/2019).

K samotnému rozhodnutiu o predĺžení lehoty trvania väzby Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade skúmal, či v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, zachovanie ktorých je základným predpokladom rozhodnutia o predĺžení lehoty trvania väzby.

U všetkých obvinených ide o opakovaný návrh na predĺženie lehoty trvania väzby.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 2. marca 2021 návrh na predĺženie lehoty trvania väzby okrem iných aj na obvinených JUDr. O. G., Ing. H. A., Ing. D. N. a Ing. A. G. do 1. novembra 2021. Posledný deň na podanie opätovného návrhu na predĺženie väzby bol 4. marec 2021. O podanom návrhu rozhodol sudca pre prípravné konanie 15. marca 2021. Lehota na podanie návrhu na predĺženie väzby u obvinených bola zachovaná, čím bola splnená formálna podmienka predĺženia lehoty trvania väzby.

Najvyšší súd nezistil porušenie, či nedodržanie podmienok na takéto rozhodnutie v intenciách § 76 ods. 3 Trestného poriadku.

Z návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby vyplýva, že v súčasnej dobe v rámci vyšetrovania stále prebieha znalecké skúmanie v odbore elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardware), ktoré vykonáva znalec Ing. F.. Dĺžka vypracovania znaleckého posudku pritom zodpovedá počtu zaistených elektronických zariadení, ako aj priebežné zisťovanie ich obsahu.

Vo vzťahu k všetkým obvineným naďalej prebieha tzv. finančné vyšetrovanie, ktoré doposiaľ vzhľadom na počet osôb nemohlo byť z objektívnych dôvodov doposiaľ skončené.

Predmetom analýzy z hľadiska dokazovania a zistenia ďalších relevantných skutočností vo vzťahu k miere a rozsahu účasti Ing. H. A., sú tiež listiny, ktoré v rámci svojho výsluchu dňa 16. februára 2021 vydal MVDr. H. G..

Bude potrebné vykonať (opätovné) výsluchy ďalších svedkov, ktorých výpovede môžu objasniť podstatné skutočnosti, týkajúce sa (faktického) účelu, okolností a dôvodov vstupu spoločnosti Y. B., a. s. do spoločnosti V. B. spol. s r.o. ktoré sú spôsobilé dokresliť obraz rámca podozrenia z legalizačného konania Ing. H. A. v súvislosti s odovzdaním finančných prostriedkov Ing. D. N. a ich následného vrátenia formou pôžičiek od Ing. A. G..

Vo vzťahu k formálne deklarovaným aktivitám spoločnosti F., a. s. v kontexte vzájomných finančných transakcií medzi uvedenou spoločnosťou a Ing. A. G. (pôžičky), ako aj v kontexte vzájomných finančno-personálnych vzťahov medzi spoločnosťou F., a.s. a subjektami, vo vzťahu ku ktorým došlo k prevzatíu záväzkov, bude potrebné vykonať výsluchy osôb, z obsahu ktorých možno dôvodne predpokladať, že prispievajú k objasneniu a vysvetleniu podstatných skutočností, ktoré sú predmetom trestného stíhania pre podozrenie z legalizačného konania. Uvedené skutočnosti sa pritom nevzťahujú len k osobe obvineného Ing. G., ale majú prepojenie aj k osobe obvineného Ing. N., v kontexte jeho miery účasti na tomto podozrení z legalizačného konania (práve v súvislosti s prepojením na osobu obvineného Ing. A.).

V súčasnej dobe nie je možné v logickej rovine vylúčiť ani potrebu vykonania ďalších úkonov, ktoré môžu z výsledkov naznačeného rámca potreby vykonania ďalšieho dokazovania objektívne vyplývať.

Najvyšší súd pri posudzovaní dôvodnosti predĺženia lehoty väzby u všetkých obvinených do 1. apríla 2021 skúmal a posudzoval aj to, či prípravné konanie nebolo možné skončiť pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov, a či prepustením obvinených na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Je potrebné v tomto smere zdôrazniť charakter trestnej činnosti, spôsob jej páchania vykazujúci vysoký stupeň sofistikovanejosti, počet zainteresovaných subjektov, ako aj časový úsek, po ktorý malo dochádzať k páchaniu inkriminovanej činnosti.

Je pravdou, že lehota trvania väzby u obvinených už bola predlžovaná, ale táto lehota nebola postačujúca pre riadne skončenie predmetnej veci z dôvodu jej obťažnosti a nových dôkazov. Na tom nič nemení skutočnosť, že v niektorých rozhodnutiach súdu bola táto lehota označená za hraničnú. V tejto súvislosti si je potrebné uvedomiť, že obvinení sú stíhaní za obzvlášť závažný

zločin, na ktorý v prípravnom konaní pripadá lehota 25 mesiacov. Zložitost' vyšetrovania a zabezpečovania relevantných dôkazov si vyžaduje viac času. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti predĺžil lehotu trvania väzby u všetkých štyroch obvinených do 1. septembra 2021. V tejto súvislosti je potrebné poukázať nielen na potrebu vykonania horeuvedených procesných úkonov a predpokladanú potrebu vykonania ďalších úkonov, ale tiež na skutočnosť, že v samotnom závere prípravného konania bude potrebné oboznámiť obvinených a obhajcov s výsledkami dokazovania, ktoré je v súčasnej dobe obsiahnuté v 56 zväzkoch vyšetrovacieho spisu, pričom je potrebné (dôvodne predpokladať vzhľadom na plánované procesné úkony), že tento obsah sa bude rozširovať. Najvyšší súd poukazuje na to, že u všetkých obvinených od posledného rozhodovania o väzbe bolo vypočutých 24 svedkov, bol vypracovaný znalecký posudok JUDr. Ing. U., boli vykonané dožiadania, preberanie spisov, korešpondencia, realizované uznesenia o vylúčení obvineného G. a ďalšie úkony.

Najvyšší súd nezistil žiadne také priet'ahy v doterajšom konaní, ktoré by zakladali dôvod pre vyslovenie záveru, že doba, ktorá uplynula od vzatia obvinených do väzby, je neprimeraná vecnej obt'ažnosti veci. Z konštantnej judikatúry ESEp (Punzelt proti Českej republike) vyplýva, že primeranosť trvania väzby musí byť v každej veci posudzovaná podľa konkrétnej povahy. Pokračovanie väzby môže byť v danom prípade ospravedlnené len vtedy, ak zjavne existuje skutočný verejný záujem, ktorý odhliadnuc od prezumpcie neviny preváži nad právom na osobnú slobodu. V posudzovanom prípade verejný záujem na riadnom priebehu trestného konania stále prevažuje nad právom obvinených na osobnú slobodu, najmä s poukazom na dĺžku väzobného stíhania obvinených a rozsah dokazovania.

Nie je možné posudzovať a hodnotiť priebeh vyšetrovania, rozsah a obsah zabezpečených dôkazov individuálne, len vo vzťahu ku konkrétnej osobe obvineného, ale tieto je potrebné vnímať v ich logickej postupnosti a nadväznosti v kontexte celej trestnej činnosti, ktorá je predmetom trestného stíhania. Preto pre posúdenie dĺžky lehoty trvania väzby je potrebné vychádzať z požiadavky na komplexné objasnenie predmetnej veci. Uvedené sa vzťahuje aj na obvineného JUDr. G., ktorý z väzby prepustený nebol.

S ohľadom na vyššie popísané charakteristiky preskúmvanej veci a úkony naplánované orgánmi činnými v trestnom konaní, sa predĺženie lehoty trvania väzby u všetkých obvinených do 1. septembra 2021 javí ako primerané. Bude preto nevyhnutné organizovať procesné úkony tým spôsobom, aby v predĺženej lehote boli vykonané všetky potrebné vyšetrovacie úkony.

K možnostiam nahradenia väzby :

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, že nie sú splnené zákonné podmienky na nahradenie väzby u všetkých obvinených iným, miernejším prostriedkom, ktorý by neznamenal tak výrazný zásah do práva obvinených na osobnú slobodu vrátane obvineného JUDr. G.. Tento záver považuje najvyšší súd za správny predovšetkým s ohľadom na

charakter trestnej činnosti, jej rozsah, personálne prepojenie i na stav dokazovania a súčasné štádium konania tak, ako boli popísané v predchádzajúcich častiach rozhodnutia.

Podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu za podmienok uvedených v písm. a), b) a c). Uvedené ustanovenie s poukazom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. V ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je potrebné vzťahovať aj na dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

V posudzovanej veci sudca pre prípravné konanie skúmal žiadosti obvinených Ing. H. A. (písomný sľub, peňažná záruka, dohľad probačného a mediačného úradníka), Ing. A. G. (peňažná záruka, dohľad probačného a mediačného úradníka) a u obvinených Ing. D. N. a obvineného JUDr. O. G. sa zaoberal inštitútom nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Možno sa oprávnene domnievať, že spomínané inštitúty by v tomto prípade boli len formálnym krokom účelovo zameraným na prepustenie obvinených z väzby.

Najmä prípady kolúznei väzby z hľadiska možnosti jej nahradenia sú prípadmi, kedy k nahradeniu väzby môže dôjsť naozaj len vo veľmi výnimočných prípadoch. Špecifikom tejto veci je to, že sa skúma relatívne rozsiahla a vzájomne previazaná trestná činnosť, kde s veľkou pravdepodobnosťou by mohlo dôjsť k nežiaducim komunikáciám i únikom informácií z priebehu trestného stíhania. Za takejto situácie sa riziko nežiaduceho a protiprávneho konania zo strany obvinených zvyšuje v každej fáze trestného konania, pričom uvedené náhradné inštitúty nie sú schopné zabrániť všetkým nežiaducim aktivitám. K zabezpečeniu účelu potom nemôžu prispieť ani primerané povinnosti a obmedzenia v zmysle ustanovenia § 82 Trestného poriadku.

Zdravotný stav obvineného JUDr. O. G. ani zdravotný stav manželky obvineného Ing. A. nie sú takými výnimočnými okolnosťami, ktoré by boli dôvodom na použitie týchto inštitútov. Treba pripomenúť, že orgány ZVJS sú povinné poskytnúť každému obvinenému potrebnú zdravotnú starostlivosť v rámci výkonu väzby (obvinený G.). Čo sa týka zlého zdravotného stavu manželky obvineného Ing. H. A., je potrebné uviesť, že väzobné stíhanie člena rodiny zasahuje negatívnym spôsobom do rodinných vzťahov, ale táto skutočnosť nemôže byť okolnosťou, ktorá by zoslabovala súčasné dôvody jeho väzobného trestného stíhania.

Pri rozhodovaní najvyšší súd dôsledne zvažoval, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku (R 45/2013 - II) a dospel k záveru, že účel, ktorý sa izoláciou obvinených sleduje, by mohol byť pri využití náhradných inštitútov väzby zmarený, čo by mohlo mať nezvratný vplyv na priebeh celého ďalšieho konania.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate toho uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom v pomere hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, dňa 23.3.2021

JUDr. Alena Šišková
sudca

Za správnosť: Mgr. Sylvia Machalová

Najvyšší súd Slovenskej republiky
Za správnosť anonymizácie: